

COALANCAȘ TR

REVISTA
PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

A CORPULUI DIDACTIC PRIMAR DIN JUDEȚUL SĂLAJ.



Anul XI.

◆ Decembrie 1934 ◆

No. 10

≡ ȘCOALA NOASTRA ≡

REVISTĂ LUNARĂ

Abonamentul anual:

Pentru înv. 120 Lei. p. comitele șc. și alții 200 Lei

Correspondența pentru Redacție și Administrație se va adresa:

Revizoratul școlar: pentru „Școala Noastră“ Zălau

Manuscrisele primite la Redacție nu se înapoiază. Articolele trimise vor fi scurte, scrise cîteț și numai pe o singură pagină. — Cărțile și revistele primite la Redacție se vor aminti la Bibliografie

— *Rugăm revistele să accepte schimbul* —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CUPRINSUL :

<i>I. Simionescu:</i>	Lipsuri	— — — — —	393
<i>Aurel Ghilea:</i>	Un cuvânt de Recunoștință		395
<i>Traian Cionfi:</i>	Vine Crăciunul	— — — — —	397
<i>I. Ardeleanu sen.:</i>	Alimpiu Barboloviciu	— — — — —	399 ✓
<i>I. Cleja:</i>	Institutede Universitare pentru Pregătirea Invățătorilor	— — — — —	404
<i>Coriolan Ilies:</i>	Gânduri de 1 Decembrie	— — — — —	407
<i>Ana Dr. Boitor:</i>	Cercetășia în serviciul Educației Naționale	— — — — —	410
<i>P. C. Buzescu:</i>	Defectele Psihice-Morale la copii și combaterea lor	— — — — —	412
<i>George Perneșiu:</i>	Gânduri de Crăciun	— — — — —	416
<i>A. Vanca:</i>	Aripi Vulnerate	— — — — —	419
<i>Gh. Hobjilă:</i>	Mănușa minunată	— — — — —	420
<i>Traian Cionfi:</i>	Chiuituri	— — — — —	424
<i>Pagina Băncii</i>		— — — — —	425
<i>Cronică—Informațiuni</i>		— — — — —	431
<i>Buletinul Revizoratului Școlar</i>		— — — — —	437
<i>Asociația Invățătorilor din Județul Sălaj</i>		— — — — —	450
<i>Cărți-Reviste</i>		— — — — —	451

ȘCOALA NOASTRĂ

Revistă pedagogică culturală a corpului didactic primar din jud. Sălaj

Lipsuri.

Reviste învățătoresți apar poate prea multe. Cu slabe excepții, la cele mai multe însă le lipsește o parte foarte necesară din orice soi de reviste, cu atât mai de preț la una învățătorescă.

Lipsesc referate concise dar limpezi asupra diferitelor publicațiuni ce se tipăresc și care ar interesa, sunt sigur, pe mulți învățători.

Ar fi îndeajuns dacă s'ar găsi măcar atât cât se află în ultimul număr al acestei reviste *).

De regulă însă lipsesc cu totul și e păcat.

La noi nu se citește și pentru că nu se știe prea adesea ce apare. Ziarele mai răspândite sunt adevărate bisericiuțe. Doamne ferește, nu ți-ar face o dare de seamă gratuită asupra unei lucrări, al cărui autor nu face parte din cercul restrâns al prietenilor. Din ziare prin urmare nu poți afla ce a apărut de cât mai mult anumită literatură, în legătură cu ce de la ziar. La noi nu apare de cât BULETINUL CĂRȚII ROMÂNEȘTI, lunar, editat de „Cartea Românească”, marea editură românească, a cărei activitate pe terenul culturii naționale este atât de rodnică. Acest buletin bibliografic, deși e foarte eficient (30 lei pe an) totuși nu pătrunde până 'n sate.

De unde deci să se informeze învățătorul asupra apariției vre-unei cărți care l'ar interesa?

Iată de ce revista care-i vine în casă, trebuie să cuprindă și ceva dări de seamă asupra cărților mai importante apărute. Nur ajunge să fie anunțate. Adevăratul serviciu ce se face cetitorului este atunci când în că-

teva rânduri se dă pe scurt dar exact conținutul lucrării pentru ca să-și deie seamă dacă interesează. Asemenea folositoare referate lipsesc mai adesea. De ce oare? Pentru că sunt greu de făcut. Din această pricină rar se întâlnesc chiar la revistele mai mari, sau în ziarele săptămânale cu pretențiuni de a fi culturale. Așa se lămu-rește cum în asemenea publicațiuni se fac pe larg dări de seamă asupra cărților străine. E atât de ușor să iai deagata din revistele sau ziarele de peste graniță și să traduci ori să prelucrezi, în cazul cel mai bun.

Pe când o carte românească trebuie întâi să fie citită, apoi să te muncești a face un meșteșugit rezumat. Înseamnă muncă, iar la noi oamenii se cam feresc de muncă. De aceia ce e al nostru e nesocotit; ce e străin stă cu cinste în casa noastră.

Mi se va spune cu drept cuvânt: Dacă la revistele mari și la ziarele săptămânale nu se poate ajunge să se tipărească referate asupra lucrărilor românești, d'apoi la o biată revistă scoasă cu grea casnă într'un oraș din provincie?

Aici vine în joc vorba: Unirea face puterea.

Un cetitor mai harnic al revistei „Școala Română” bunăoară a citit o carte. I s'a părut interesantă. Se pune 'ntr'o seară și-i face rezumatul. Azi de la unul, mâine de la altul, revista își poate asigura un capitol constant pe care-l socot de mare importanță pentru toată lumea.

Se răspândește o carte bună; se încurajează deci autorul și editorul. Cartea bună răspândită duce cu ea sămânța sănătoasă. Își împlinește mai larg menirea.

Altfel gândurile bune ale autorilor zac în depozitul vre-unei edituri până ce se macină foile, iar cartea trebuie asvârlită.

I. Simionescu

Profesor Univ. București.



UN CUVÂNT DE RECUNOȘTIȚĂ

Au trecut mai bine de două luni, de când monumentală biserină română-unită din Zălau, în prezența a multor mii de creștini și pe lângă frumoase serbări, s'a predat destinației. Admirată de atâția atunci, vizitată zilnic de numeroși curioși străini, ea se 'nalță falnic pe micul deal din «Piața Unirii» ca o sentinelă trează și conștie de chemarea ce o are.

De câtă mândrie nu se umple sufletul românesc privindu-o, căci ea este dovada hărniciei acestui neam și a hotărârii ferme de a fi stăpân pe aceste plaiuri.

Tocmai în acest an s'au împlinit două decenii, decând acest oraș devine parohie română-unită. Aproape pe nesimțite și neștiute s'a petrecut acest eveniment atât de important în istoria națională a Românilor din ținutul Sălajului. În această Roma a calvinismului, oraș renumit de șovinismul său, unde abia dacă auzai un cuvânt românesc, se pune atunci pentru prima oară bază unui așezământ național. Considerând împrejurările timpului, era o mare îndrăsneală. S'a făcut însă, și sămânța mică a adus rod îmbelșugat. În modesta casă, — transformată în capelă — se aduna pușinii români Duminecă de Duminecă și sărbătoare de sărbătoare, pentru a se ruga lui Dzeu în comun, în nădejdea unui viitor mai bun, care n'a întârziat să vină. Și pe atunci deja își făureau planuri pentru timpul când și aici o să se ridice un lăcaș vrednic de mărirea lui Dumnezeu și potrivit importanței acestei localități. Cine ar fi crezut însă, că el va lua cândva proporțiile grandioasei clădiri de azi? ... Dzeu însă face și azi minuni și prin atâția oameni cu inimă îndeplinește afâtea minunate lucrări. Căci hotărât, aici minune s'a săvârșit.

Să nu amintesc altceva, decât ultima etapă din istoricul acestei biserici. Toate lucrările sunt puse la punct, toate greutățile ce se ridicau în calea terminării delăturate, dar și toate fondurile de acoperire epuizate până la ultimul ban. Și tot atunci să fii silit a constata, că-ți lipsește încă ceva foarte important — pentru a fi pe deplin terminată — semnele di-

stinctive ale ei: *clopotele*. Ce-i de făcut? Vei lăsa-o așa? Ar fi fost și prea dureros și prea rușinos. Dar nici o licărire de nădejde și posibilitate de mântuire a situației.

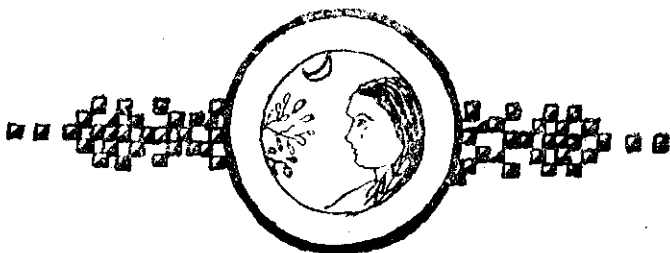
Și iată că în ultimul moment, de fapt în ceasul al doisprezecelea, se săvârșeste minunea. Se săvârșește din inițiativa unui om urmat de acțiunea atâtor alții. Sunt modeștii muncitori ai satelor acestui județ: corpul didactic primar în frunte cu inițiatorul șef revizor Dumitru Mărgineanu. Prin atâtea și atâtea colecte întreprinse prin toate comunele depe teritoriul acestui județ, prin jertfele proprii și din greu simțite uneori ale învățătorimei noastre, se adună ban lângă ban, până când se toarnă în bronz cel mai frumos clopot din Sălaj, «Glasul Dăscălimii Sălăjene». În urma acestui fapt, ce a fost mut înainte, și-a primit glasul și pentru că atâta timp a trebuit să facă, acum vrea să-și recâștige timpul pierdut și cântă cu forță și cu voioșie predominând totul în jurul său.

Importanța actului săvârșit de învățătorimea acestui județ este bine cunoscut și apreciat. Hotărât lucru, că fără această marinimoasă faptă, biserica frumoasă rămânea fără admirabilele-i podoabe, înălțate în falnicele-i turnuri, de unde cu atâta tărie și frumuseță își trimit peste dealuri și câmpii glasul lor de chemare la rugă spre tronul Dzeirei.

Până când va exista biserică română-unită în acest oraș, va suna și «Glasul Dăscălimei Sălăjene» vestind tuturor marinositatea donatorilor și înțelegerea importanței faptei săvârșite. Preoții de totdeauna ai acestei biserici se vor ruga pentru binefăcătorii ei.

Când în numele credincioșilor acestei parohii aduc cele mai calde mulțumiri tuturor celor ce și-au dat obolul în acest scop, îl rog pe Domnul, ca din belșugul darurilor Sale să le răsplătească înmiit.

Aurel Ghilea
protopopul Zălaului.



VINE CRĂCIUNUL.

Trecerea timpului verifică din ce în ce mai intens că ne înstrăinăm prea mult de Dumnezeu și de orânduirile Sale sfinte. Mai ales, prezentul, dovedește cu multă prisosință că această întrăinare a luat un drum greșit și nu se știe care-i va fi deslegarea finală. Noi, bieți oameni muritori, — figuri trecătoare, — căutăm zadarnic un nou drum, mai drept, mai bun decât cel călcat de străbuni, care să ne asigure o fericire vremelnică mai mult decât relativă ne zbuciumăm și ne luptăm cu noi înși-ne, rostogolindu-ne cu viteză pe lunecuşul primejdios al unor patimi cari diferă foarte puțin de a celor din era primitivă. Și la urmă mai multă pagubă decât folos căci nu ne rămâne altceva decât constatarea tristă a neputinței noastre în fața puterii lui Divine care orânduiește în chip magistral toată suflarea pământului. Și dacă am cerca să-i opunem rezistență, cu siguranță că vom cădea învinși de atotputernicia legilor ei categorice pentru toți.

Deci înțelepciunea supremă a vremurilor de față, nu poate fi alta decât împăcarea omului cu sine însuși și cu orânduirile atotstăpânitoare ale firei care ne guvernează.

Suntem însă martori îndurerați la marile convulsii ale omenirii. O serie de atentate odioase, dovedesc cumcă geniul răului plutește asupra noastră, poate mai mult ca de altă dată; iar latura beneficiară deocamdată nu se poate întrezări; în tot cazul ele aruncă asupra epocii noastre, care se numește aceea a civilizației și a umanității, un vâl de negură amintire. Iar jertfa cade din partea celor nevinovați. Chiar și poporul nostru a trebuit să-și dea sângerosul său tribut pentru ca să-și pecetluidască definitiv nizuințele sale de în spre mai bine, și să fie consecvent și în prezent cu trecutul său măreț pe care l-a udat de atâtea ori cu sânge nevinovat.

Agenții răului lucrează febril ca să răstoarne vechile orânduirii sociale, să le distrugă, fără să poată dovedi eficacitatea normelor noi pe cari le trâmbițează.

Răsar peste tot impresari cari propovăduesc cele mai

imposibile curente de viață și nu se dau înlături, când își văd amenințată teoria, ca să o ilustreze cu gesturi și fapte cari de cari mai odioase. Scopul lor ascuns îl urmăresc prin tot felul de mijloace și puțin le pasă dacă în urma lor rămâne jale sau curg lacrimi.

Este astăzi, o întreagă stare de spirit bolnavă, ce primejduște nobila intențiune dumnezească, care cere: «pe pământ pace și între oameni bună învoire».

* * *

Vine Crăciunul! Sosește simbolul păcii și al fraternității creștinești, încercând să aducă oamenilor un cadou sufletesc: liniștea atât de necesară bunei conviețuiri pe acest pământ.

Vine Crăciunul! Și vor răsuna din nou în sufletele noastre refrenurile imnurilor sfintei nopți, în care s'au coborât îngerii pe pământ pentru ca să inaugureze o nouă eră, mai bună, mai blândă și mai folositoare tuturor.

A venit Crăciunul! A venit momentul când suntem nevoiți a ne opri un moment spre a face un popas de reflecție sufletească, cu gând curat și cu dorința de a mei găsi în noi rezervele preocupărilor nobile și o fărâmă din însuflețirea de altă dată, cu ajutorul cărora să facem un salt spre înălțimea idealului ce cu toții urmărim: *o viață mai curată, mai bună și mai lipsită de patimi*; după cum e dorința Aceluia care se coboară din înălțimea cerului ca să ne stea pildă vie înaintea ochilor despre felul cum trebuie să fim.

În mijlocul imnurilor de slavă, din filosofia colinzilor strămoșești și a obiceiurilor străbune să răsară în sufletele noastre voința fermă de primenire generală.

Fie ca acest Moș Crăciun să se prefacă de astă dată în adevărată solie a păcii și bunei înțelegeri, singurele cari pot înlesni drumul spre progres și fericire.

Nașterea lui Cristos să ne fie de folos!

Traian Cionfi.



OAMENII MARI AI SĂLAJULUI**ALIMPIU BARBOLOVICIU *)**

Istoria, făclia dela intrarea pe poarta viitorului, după fericita expresiune a evanghelistului tăcerii, muncii și adevărului, Thomas Carlyle, «este în fond istoria oamenilor mari.»

Oamenii mari au deșteptat și renăscut conștiințe, au aprins idealuri, au deschis drumuri spirituale spre deslegarea rostului istoric al națiunii lor și au fost mai presus de toate interpreții adâncurilor curate ale firii neamului din care au făcut parte, scriind astfel istoria epocii lor.

A șterge praful depe altarele vieții oamenilor mari, a reînsufleți în urmare, pentru o clipă, frumuseța vieții lor, pentru toate neamurile culte s'au socotit a fi acțiuni de reculegere și reconfortare sufletească.

Ca întotdeauna și ca niciodată poate în istoria neamului nostru, generația de azi are lipsă de această convertire. Când ne adăpăm sufletul din comoara neprețuită a gloriei străbune, ne supunem și înțelegem un puternic imperativ al vremilor de azi, ajunse la grele răspântii și cari așteaptă o deslegare în sensul destinului noastre istorice.

Dovada înțelegerii acestor reflexiuni atât de vag expuse aci, o face azi învățătorimea sălăjană, când comemorează pe fostul vicar al Silvaniei și 40 de ani președinte al «Reuniunii învățătorilor români sălăjeni,» Alimpiu cândva Barboloviciu.

Alimpiu Barboloviciu, «gură de aur a Sălajului», «tată al învățătorilor,» cum îl numiau contimporanii, face parte din falanga luptătorilor pentru redeșteptarea națională, culturală și politică a Românilor sălăjeni.

Lupta lui pe acest vast câmp de bătălie, s'a desfășurat în vremi de grea încercare pentru existența națională a Românilor ardeleni. Dupăcum în veacul al XVIII-lea și începutul celui viitor, când ne aflăm prin «Decretul Tripartit», legile «Aprobate» și «Compilate», juridicește legați de glie și amară

*) Părți din discursul festiv rostit cu prilejul comemorării fostului vicar al Silvaniei și președinte al Reuniunii inv. români sălăjeni la 9 Iunie 1934, în cadrele seratei culturale aranjată de Asociația inv. din jud. Sălaj.

robie, iar conducătorii destinelor noastre se sacrificau pentru întronarea drepturilor pământene și naționale răpite și în parte promise prin diplomele leopoldiane, într'o asemănătoare situație ne aflăm dela încheierea pactului dualist, când s'a întronat o infernală politică de maghiarizare și conducătorii noștri se sacrificau pentru traducerea în fapt măcar a acelor drepturi privitoare la minorităților, stipulate în faimoasa «Lege a naționalităților», care în întreagă viața ei a rămas o parodie.

În Sălaj această politică de maghiarizare a fost contrabalansată de o pleiadă de bărbați bine-pricepuți și cu o dragoste fără de margini față de Cruce și Neam, între cari se afla Alimpiu Barboloviciu.

Al. Barboloviciu muncind în acest județ 40 de ani încheiați, a devenit bărbatul, poate cu cea mai vastă activitate în ogrorul culturii naționale a Românilor sălăjeni. «Pentru sine puțin a viețuit, dar mult a trăit pentru biserică, școală și națiune», mărturisește un biograf contemporan *)

Alimpiu Barboloviciu s'a născut în com. Chilioara, jud. Sălaj, la 6 August 1834 din părinții: Alexandru Barboloviciu preot în loc și Sofia Pop. La Șimleu a absolvat normele și cursul gimnazial, fiind clasificat cu mențiunea preclar la finea fiecărui an de studii.

După revoluția din 1848 s'a inaugurat gimnaziul cu 8 clase, Al. Barboloviciu a continuat la gimnaziul piarist din Cluj, unde a devenit conducătorul tinerimii române.

Episcopul Al. St. Șuluțiu în 14 Sept. 1852, pentru completarea studiilor gimnaziale, l-a trimis la Tarnavia (Nagy-szombat), fiind susținut dintr'un stipendiu creiat în semn de stimă pentru episcopul Șuluțiu, de către primatele Ungariei Sczitovszki.

Teologia a studiat-o, cu diligența și cu puterile sale de muncă excepționale, la Budapesta. Interesându-se episcopul Șuluțiu de purtarea lui Barboloviciu, superioritatea seminarială răspunde: «Satisfecit regulis domesticis usque ad litteram, sed plus temporis impendit lectioni librorum utilium, qua ad discendis studiis».

Avea abonată «Gazeta Transilvaniei» dela Brașov, pentru care a fost tras la răspundere; cum foaia era scrisă cu

*) Cartea Românului, Șimleu, Al. Coste, pag. 61.

litere cirile, superiorii seminarului n'au înțeles nimic din ea și i-au dat bună pace.

Intorcându-se acasă în vara anului 1858, a fost aplicat de oficiant în cancelaria diecezană din Gherla.

În vara anului 1859 a fost numit preot în com. Borșa jud. Cluj, unde prin priceperea sa, dragostea de muncă și prin neîntrecutul său talent oratoric, a făcut din enoriașii săi cetățeni conștienți de naționalitatea și credința lor.

La anul 1860, în vârstă de 26 ani, este numit de protopop al tractului Giulei, pe care l-a condus spre mulțumirea tuturor.

Episcopul Gherlei, Mihaïl Pavel, apreciind «activitatea, zelul și neobosita conlucrare» *) în via Domnului, a parohului Borșei A. Barboloviciu, la 6 Septembrie 1873 îl denumește de vicar foraneu al Silvaniei, paroh al Șimleului și arhidiacon al tracturilor protopopești al Crasnei și Vălcăului-Maghiar, fiind introdus prin canonicul Demetriu Coroianu, antecesorul său în această calitate.

Stabilindu-se la Șimleu, la 14 Mai 1874 lansează un apel către protopopii vicariatului Silvaniei, prin care îi cheamă la apostolat, al cărui scop este: «progresarea intensivă pe terenul bisericesc, școlar și național».

Opera sa, în funcția acestor demnități, a fost o binecuvântare dumnezeiască pentru credincioșii respectivi.

Lupta pe teren exclusiv național o începe de îndată ce a pășit în mijlocul poporului.

La Borșa, cu preoții din tract a făcut o reprezentațiune către Locotenența regească din Cluj, pentru respectarea drepturilor națiunii române, cu succes mulțumitor; încheindu-se pactul dualist, executarea rezoluțiunii a rămas.

Ajuns pe pământul Sălajului, țara lui Bărnuțiu și a nașterii sale, munca în ogorul neamului i se resfrânge în toate direcțiile posibile pentru susținerea românismului în aceste părți, dând și având concurs din partea luminaților bărbați sălăjeni: Gheorghe Pop de Băsești (1835--1919), Andrei Cozma (1843--1918), Florian Mărcuș (1819-1900), Gavril Trifu (1845), Ioan Maniu (1834-1895), etc.

Așezămintele naționale menite a ține trează flacăra românismului în aceste părți, prin Al. Barboloviciu, câștigaseră

*) Decretul de numire.

cel mai vajnic luptător al intereselor lor. Despărțământul «Astrei» din Sălaj înființat la 1871, l-a avut pe vicarul Barboloviciu de președinte. Adunările generale anuale erau adevărat sărbători naționale, împreunate cu diferite concursuri, expoziții și se premiau «toți acei Domni învățători, cari pe terenul acest însemnat și esențial al culturii naționale dezvoltau o activitate demnă de recunoștința neamului românesc»*)

Gimnaziul rom. catolic din Șimleu închizându-și porțile în 1865, a fost redeschis la 1878 prin străduințele și spiritul de jertfă a vicarului Barboloviciu, unde dânsul a introdus ca studiu obligator nu numai religia, dar și studiul limbii române. Iar «examele din acele studii, — îmi scria dăunăzi un martor al vremilor, — erau sărbători naționale atunci».

Reuniunea învățătorilor români sălăjeni, cea mai veche instituție culturală a Sălajului, îndată după venirea lui Al. B. în Sălaj, îl alege de președinte al ei, în adunarea generală anuală ținută la 3-15 Mai 1874 în Sărăuad. În fruntea R. I. R. S. a stat 40 de ani, fiind reales de 11 ori de președinte al ei. Învățătorii erau pentru el fiii lui sufletești, pionerii unui ideal sfânt ce va să se împlinească prin lupte și suferințe; școala, un scut, un refugiu al acestor pioneri.

La Reuniunea femeilor române sălăjene Al. Barboloviciu era membru fondator și bărbat de încredere în comitetul reuniunii, iar Institutul de credit și economii «Silvania» l-a avut de membru fondator și primul ei președinte.

La mișcările naționale ardeleni Al. Barboloviciu era prezent, contribuind cu puterile sale la reușita lor. Conferințele naționale din 1861, 1881 și 1882 au avut răsunet în jud. Sălaj prin el.

La «Astra» era membru dela urzirea ei (1871).

La inaugurarea expoziției române din București din 10 Mai 1906, vicarul Barboloviciu a trimis o solie formată dintr'un însemnat număr de sălăjeni, cari au dus din Sălaj materialele necesare înzestrării secției a XIV «Școalele române», una din cele 16 secțiuni ale pavilionului rezervat pentru Românii din Ardeal.

Soția sa, Maria Bocșa, fiica protopopului din Gherla, Simeon Bocșa, a fost membră a «Astrei» dela înființare a ei și

*) Circularul No. 2—1893 al Despărțământului.

«membră fondatoare a Reuniunii (femeilor române sălăjene) și dela înființarea reuniunii o membră de valoare în comitetul ei». *)

După o muncă de mai bine de un jumătate de secol în ogorul culturii naționale, sub greutatea alor 80 de ani, între 1—9 Ianuarie 1914, Al. Barboloviciu se retrage la Bocșa, lășând rămas bun dela cler, învățătorime și popor, pe cari i-a servit ca vicar, președinte și preot.

Din partea învățătorimii, cu această ocazie, i s'a făcut o grandioasă manifestație la casa vicarială din Șimleu, interpretul sentimentelor învățătorimii fiind actualul nostru președinte, dl Simion Oros. Bătrânul vicar prin lacrimi a răspuns: «Toți vă luați rămas bun dela mine și eu încă n'am murit. Apoi și voi (învățătorii) fiii mei sufletești, pe cari v'am iubit atât de mult, mă părăsiți. Cum voiu trăi eu la Bocșa singur, fără voi?»

La Bocșa servea și predica din când în când, tresărind sub imperiul atâtor duioase aduceri-aminte.

O aprindere de plămâni l-a răpus și în ziua de 10 Dec. 1914 își dă marele său suflet în mâinile Creatorului, iar osemintele sale au fost îngropate înaintea bisericii din Bocșa, nu departe de mormântul fratelui mai mare în apostolie, Simeon Bărnuțiu.

Din mormintele înainte-adormiți întru Domnul Eroi sau Oameni mari ai Neamului nostru a răsărit România Mare, din mormintele lor va răsări și o viață ce o așteptăm să se întroneze în această țară.

Mormintele oamenilor noștri mari sunt izvoare nesecate ale dragostei de neam și credință, ale acelor două pietre de temelie, ce vor sta la baza organizării României de mâine.

Veniți apostoli, «agenții unei lumi viitoare» (M. Eminescu), să sorbim această dragoste din mormintele jertfelor supreme ridicate pe altarul neamului, între cari cu cinste este așezat și a vicarului de pie memorie Alimpiu Barboloviciu.

Cu această dragoste să înferecăm legătura între frați și scumpul nostru pământ.

Cu această dragoste de dumnezeiască putere să stărpim valurile străinismului abătute de vremi asupra noastră.

Pe puternicul soclu al trecutului nostru glorios, vom continua linia de înfăptuiri istorice a acestei națiuni, cu o inepuizabilă putere de viață.

Ioan Ardeleanu sen.

*) 25 ani din viața RFRS, Aug. Vicaș, pag. 51.

INSTITUTELE UNIVERSITARE PENTRU PREGĂTIREA ÎNVĂȚĂTORILOR

«Formarea superioară a învățătorului, pregătirea lui ca personalitate și factor de progres social pentru a putea să se adapteze numeroaselor probleme ce-l asaltează zilnic» — reclamă pregătirea învățătorului în institutele universitare, care trebuie să-și deschidă porțile pentru absolvenții școlilor normale sau a liceelor pedagogice. Pregătirea universitară a învățătorului se impune din punct de vedere profesional, social și moral, deoarece învățătorul trebuie valorificat pentru și în mijlocul societății, în care el lucrează, adică a mediului său laborios de muncă. Pentru a-l valorifica, trebuie a-l edifica sufletește, ce nu se poate obține decât printr'o pregătire superioară universitară. Din punct de vedere profesional pentru a-și putea satisface pe deplin rolul său mare din școală și societate, are nevoie de a poseda unelte sufletești și materiale ce numai o pregătire științifică intențată, i-o poate da, ce sigură pregătirea universitară poate să i-o aducă. Varietatea și multifilaritatea problemelor de învățământ și cultură, cari tot mai mult se afirmă pe baze științifice, reclamă învățători cu un orizont profesional științific și cultural din ce în ce mai lărgit și o școală corespunzătoare necesităților și idealurilor timpului.

Pregătirea învățătorilor în institutele universitare a devenit din înșiratele motive o necesitate și o imperioasă cerință a timpului, și la noi în țară. Aceasta pregătire și formare superioară a învățătorului în institutele universitare se reclamă și din punctul de vedere al organizației slabe al școlilor normale de azi. Școlile normale de azi în felul lor de organizare nu sunt în stare să dea îndrumarea științifică și profesională a învățătorului conform cu complexul de cerințe ce i-se cer azi și aștern în cale de către timpurile de față. Pregătirea pedagogică din școlile normale de azi nu ține pas cu progresele moderne în această direcție. Predarea psihologiei la o etate prea fragedă și ajungerea la concluziile pedologiei și metodele pedologiei experimentale, devine de cele mai multe ori ineficace.

Lipsa unei pregătiri mai femeinice pentru învățători în cunoștințele sociologice și în științele economice moderne îl face foarte superficial în cunoștințele însușite, în care nu este în stare a se adânci, cum lipsa de cunoștințele puericulturii face pe învățătoare desarmată în fața femeilor din sat. Pentru a ușura intrarea în institutele universitare a învățătorului, va necesita o reorganizare serioasă a actualelor școli normale, într'un tip nou de școală mai riguros în pregătirea elementelor cu vocație pentru profesiunea de învățător. Pregătind și selectând elemente cât mai valoroase înarmate cu fondul unei culturi generale asemănătoare absolvenților de liceu, ca apoi Institutele universitare să desăvârșească aceste elemente în pregătirea lor pur profesională în științele Pedagogiei și metodele experimentale practice, eliberând învățători complect formați și pregătiți în materiile universitare. Aceasta nu se va putea obține decât printr'o cât mai severă orientare profesională și selecție a capacităților cu înclinare pentru profesiunea de învățător.

Aceasta nu se poate obține prin actualul sistem de organizare al școlilor normale actuale, adecă prin menținerea și pe mai departe a primelor 4 clase ale lor asimilate cu cele 4 clase ale cursului inferior de liceu, căci la vârsta când intră în aceste prime clase nu se poate face o selecție a capacităților profesionale, nici o orientare profesională femeinică de viitor. Conștiința lămurită a aptitudinilor spre o carieră oarecare apare numai după terminarea celor 4 clase de liceu sau gimnaziu, putându-se atunci, la vârsta adolescenței, a semimaturității capacității într'o direcție oarecare, obține o selecționare serioasă printr'o simplă examinare de materii de învățământ dintr'o largă masă a absolvenților de liceu sau gimnaziu, la o vârstă de pubertate, când înclinările, aptitudinile și judecata elevilor pentru orientare profesională pot fi dezvoltate și în deplină măsură a se conforma cu însușirile sufletești ale individualității și personalității sale. Acest punct de vedere militează pentru prefacerea actualelor școli normale în institute pedagogice noi, care să aibă la bază recrutarea elevilor săi direct dintre absolvenții cursului inferior de liceu sau gimnaziu.

Aceste institute pedagogice vor avea o durată de 5 ani, respective 5 cursuri pedagogice, la terminarea cărora absol-

venții lor vor da bacaloriatul pedagogic, diploma de capacitate a căreia va da dreptul absolvenților săi la înscrierea în institutele universitare. Aceste institute pedagogice vor avea un caracter de cultură generală și profesională în raport cu misiunea învățătorului și mediului său de activitate, social. Pregătirea universitară a învățătorilor ar atrage după sine reforma parțială a universității, ceea ce cu greu s'ar putea face, și atunci cel mai bun lucru ar fi ca în scopul pregătirii universitare a învățătorilor să se creeze pe lângă fiecare universitate din țară Institute pedagogice universitare, numite Școli normale superioare, Academii pedagogice, sau Secții pedagogice. Aceste institute pedagogice universitare vor avea o durată de 3 ani, respective 6 semestre universitare cu o formare pur profesională și o pregătire practică experimentală, dispunând de școli de Aplicație, ateliere, laboratoare, muzee, etc. Programul acestor institute pedagogice universitare va cuprinde: Filosofie, Istoria Pedagogiei, Psihologia, Pedagogia, Pedagogia practică și experimentală, Legislația școlară, Metodologie, Didactică generală, Antropologie, Igienă personală și sexuală, Sociologie, Puericultură, Etică, Logică, Didactică Specială, Muzică și Cor, Cooperatie școlară și Contabilitate, Lucrări practice de Pedagogie și Metodologie, Psihopatologie, Branșe științifice sau artistice, Stagiul, Ist. Educației și Instrucției Publice, Psihologie Comparată și experimentală. Drept civic și educație cetățenească, Conferințe educative și populare publice, Limba și literatura română, Istoria și Geografia țării, precum și alte materii prevăzute de programa oficială ca materii necesare formării culturii superioare profesionale pregătirii universitare a învățătorului de mâine. După terminarea examenelor universitare, care se dau la fiecare semestru, absolvenții institutelor își vor lua licența în științele pedagogice și cu diploma universitară luată, vor fi numiți în mod definitiv învățători de gradul I. în învățământul primar. Pentru elevii acestor institute pedagogice universitare Statul va acorda burse celor merituosi.

Pentru actualii învățători din învățământul primar fără pregătire universitară, Statul va organiza în fiecare vară cursuri de perfecționare pe lângă fiecare universitate din țară, înarmându-i cu o pregătire universitară cel puțin suplimentară atât de necesară.

I. Cleja.

GÂNDÛRI DE 1 DECEMBRIE.

Nostalgic, ne poartă gândul înapoi, spre alte vremi, în care Crăciunul era o sărbătoare a păcii. Cel care se apropie acum, găsește în loc de pace și bunăvoință între neamuri, o atmosferă înveninată de crainicii revizionismului maghiar. Ingerii cari-l vestesc, au aripile pătate cu sângele care a curs la Marsilia, iar alăturările lor măresc pe acela care trimite pe pământ ure și războiul.

Așteptăm acest nou Crăciun, asistând la un nou val de propagandă externă a amicilor dela Vest. Cu ocazia recentei sărbători naționale a Românilor și Jugoslavilor, toate pozițiile și redutele de pe continent, câștigate cauzei revizioniste au deschis, simultan, focul împotriva tratatului dela Trianon, cu frenezia unui idealism împrăștiat, probabil, cu noi grămezi de arginți, cari sunt (pardon) spurcați când trebuie să-i dai pe o sărutare, dar nu și atunci când cumperi cu ei conștiințe grele. După războiu, Ungurii vânează, febril, conștiințe. Și nu se poate spune că n'au gust în a le alege. Una singură dintre cele vârate în tolbă — a lui Rothermeere, pentru a nu vorbi decât despre ea — se rostește în fiecare zi, prin 2 milioane de exemplare, câte se vând azi din «Daily Mail». Milioane de oameni de bună credință citesc aproape zilnic de «martirajul» unei țări a cărei situație e imposibilă prin faptul că este înconjurată de cei cari au jefuit-o. Când prin astfel de mijloace se surpă, zi de zi, buna credință a milioane de oameni de bună credință, e de mirare că se găsesc 100—200 deputanți englezi cari vreau să-și vindece spleen-ul erijându-se în rolul romantic de apărători a unei cauze pe care o cred dreptă?

E de mirare numai, cum am fost noi de-o atât de candidă naivitate, să credem că elucubrațiile Ungurilor nu ne ating. Pe teren extern, noi ne-am menținut într-o atitudine de impasibilitate, socotind că dreptatea noastră fiind prea evidentă, o atitudine polemică ar fi însemnat o luare în considerare a argumentelor prezentate de dânsii. Sistemul a dat

greș, fiindcă orice opinie publică poate fi câștigată unei cauze, atunci când din lipsă de informații, o crede dreaptă, atunci chiar când nu este. Și orice persoană, odată câștigată unei cauze o va apăra, chiar dacă, ulterior își va face o convingere contrarie, fiindcă aci intră în ecuație un element subiectiv: amorul propriu, care o va împiedeca să recunoască o cauză de injustă, dupăce, înainte, îi acordase girul său. S'ar întâmpla acest lucru dacă opinia publică respectivă ar fi fost la timp informată asupra adevăratului aspect al problemei, pe care Ungurii o prezintă, așa cum o prezintă? — Nu.

În acest sens trebuia să activăm noi. Nu riscăm să ne aventurăm într'o atitudine pejorativă polemică, fiindcă noi nu *răspundem* ci *afirmăm*, lucruri, în sprijinul cărora nu trebuia să prezintăm, decât statistici adevărate. Cât am făcut noi în această direcție? O arată, cu eloquentă, fiecare poziție nouă, câștigată de Unguri...

Dar acțiunea întreprinsă de conducătorii Ungariei are și un obiectiv intern: alimentarea ideii de revanșă, a visului reînvierii fostului imperiu milenar. Infuziunea se face prin toate mijloacele pe cari tiparul le face posibile: presă, broșuri, cărți și hărți cu caracter iredentist și revanșard. În felul acesta opinia lor publică va deveni un arc gata să plesnească în tot momentul în contra vecinilor, pentru care i se insuflă zi de zi ura de rasă, cu o tenacitate de admirat.

Ne pare bine că în fața acestei situații îngrijorarea conducătorilor noștri este unanimă. O poruncă își face azi drum: întâi de toate, securitatea României întregite. În această ordine de lucruri este mărirea potențialului defensiv al națiunii, prin înzestrarea cât mai complectă a armatei, prin asigurarea rețelei de căi strategice dar mai ales prin *închegarea și afirmarea conștiinței unității de neam*, operă în care trebuesc angrenate toate păturile poporului românesc. Aceasta este o parte din justificarea existenței Ligii anti-revizioniste. Trebuie pregătită, însă și generația tânără, infiltrându-i de timpuriu cheagul conștiinței naționale și aceasta este partea noastră de contribuție în asigurarea unui «măine», neamului întregit. Ungurii pregătesc din copiii lor, prin graiul profesorilor și prin slova iredentistă a cărților de școală, o generație de viitori soldați cari vor trage, odată, în valahi, în sârbi și în cehi.

Noi nu trebuie să insuflăm alevilor noștri, reciproca ură

de rasă ; e destul să știm proecța în lumina lui adevărată și cât mai complect, trecutul nostru de vechi și adavărați stăpânitori ai Ardealului: convingerea inevitabilă ce-și vor face despre dreptatea cauzei națiunii noastre, *va fi elementul dinamic care va asigura granița de astăzi.* În acest scop studiul vieții românești a Ardealului trebuie intensificat, fiindcă în măsura în care se face azi. este insuficient, chiar programa analitică pentru studiul istoriei, fiind deficitară față de necesitatea imperioasă a unei educații naționaliste.

Supunem celor în drept sugestia emisă de un deputat în Cameră : o oră anti-revizionistă în programul claselor superioare, dedicată cunoașterii cât mai complete a trecutului românesc a ținuturilor râvnite de vecini și tratării primejdiei pe care o reprezintă pentru noi această campanie nedreaptă și generatoare de noi nenorociri pentru neamul nostru.

Intr'un fel, trebuie să reacționăm și noi ; dar leal, înlocuind ura de rasă pe care o propagă ei, prin dragostea înfocată de națiune, prin cunoașterea suferințelor ei. Noi așteptăm în Crăciunul care vine o sărbătoare a păcii și mâna în care vom ținea noi lumina păcii, în ziua sfântă, nu va tremura, fiindcă gândul nostru este curat ; iar alții nu vor vrea să ia lumină, dela lumina noastră, mâna noastră nu va obosi, ținând torța aprinsă...

Coriolan Ilieș.



CUGETĂRI :

„Crepusulul unui trecut apus aruncă prin întunerecul secolelor razele lui celo mai frumoase și noi, agenții unei lumi viitoare, nu suntem decât reflexul său“.

*

„Este ascuns în fiecare secol din viața unui popor complexul de cugetări, care formează idealul lui, cum în sămburele de ghindă e cuprinsă ideea stejarului întreg“.

*

„Dacă o generație poate avea un merit, e acela de a fi un credincios agent al istoriei“.

Din marele nostru poet-filozof și filozof-poet M. Eminescu.

Cercetășia în serviciul educației Naționale

De: Ana Dr. Boitor, născ. Nemeș.

Problema educației tineretului de azi formează preocupările pedagogilor. Nici când nu s'a simțit mai mare nevoie de a avea în țara noastră cetățeni conștienți, activi și cu dragoste către Tron și Patrie ca astăzi.

Tineretul de după război arată mentalități bizare. Femeile tind spre masculinizare, iar bărbații să afemeiază. Generația actuală este lipsită de personalități, se lasă influențată de curente noi, și de extremități, cari trebuiesc înfrânate. Am văzut unde duc aceste mișcări extremiste, am văzut rezultatul lor funest. Toți oamenii de bine își amintesc cu înfiorare de evenimentele triste care ne-au suprimat un mare bărbat de stat, dar și de aceia feroasă crimă, care a fost săvârșită de doi minori, elevi de școală, copii din familii cinstite.

Văzând aceasta stare tristă, noi educatorii, părinții și toți cari au pe inimă fericirea tineretului viitor, simțim necesitatea unei educații integrale. Școala singură nu poate să facă totul. Din cauza programei supra încărcate ea face mai multă instrucție, decât educație. Pentru un copil educația este o serie de influențări bune. Ori școala singură nu poate să asigure continuitatea acestor influențe binefăcătoare, ea nu se ocupă cu copilul decât într'o parte a vieții sale. Elevul stă numai cinci-șase ore în școală. Timpul celălalt trebuie să-l petreacă într'un mediu prielnic pentru a-și forma personalitatea. Aici urmează rolul cercetășiei. Ea vine în ajutorul școlii, umplând golul dintre zidul școlii și casa părintească.

Cercetășia este o vastă întreprindere de educație națională. Nu este o școală cu învățători, nu este teorie, dar nici nu este numai joc cum se crede. Originea ei ne vine de peste mări din Anglia, în veacul al XIX-lea, din timpul războiului Anglo-Bur. Intemeietorul cercetășiei, generalul Baden P'owel, pe atunci căpitan în Transwal, Africa de sud, nici el n'a crezut, cât de de-

*) Cuvântare ținută la înființarea Cohortei de cercetășe în Cehul-Silvaniei.

parte va duce mișcarea aceasta concepută de dânsul. Baden Powel au observat, că rezistența burilor se datorește împrejurării, că burii întrebuntau copiii pentru servicii mai ușoare de tabără, cum e de exemplu: îngrijirea răniților, gătitul, curățitul și serviciul de curier. Căpitanul Baden Powel întorcându-se acasă a aplicat cele văzute la buri și în armata sa. A constatat însă că fiii de lorzi sunt slabi, resfățați, sunt fără rezistență, sunt lipsiți de spirit de inițiativă, și dânsul trebuie să sară în ajutorul tineretului. Călăuzit fiind de dragoste față de acești copii, el adună în castelul său 18 băieți și experimentează cu ei traiul în tabără, tocmai cum îl văzuse la buri. Decepția băieților era mare la început. Ei, fiii de lorzi obișnuiți cu confortul din casa părintească, au fost siliți să-și cioplească singuri paturile să-și făurească vatra, să-și gătească singuri. Dar a stârnit entuziasm între tineri roada muncii lor când s'au văzut așezați în corturi făcute de mâinile lor. Inițiativa Generalului Baden Powel a avut mare succes nu numai în Anglia, dar în toată lumea. Azi nu există țară unde să nu fie înființată cercetășia. Azi sunt 4 milioane de cercetașe și cercetași pe pământ.

În țara noastră cercetășia și-a luat ființă în anul 1916 sub înaltul patronaj al Maiestății Sale Regelui Carol al II-lea, pe atunci Prinț Moștenitor. Cercetășia la noi a fost în totdeauna o preocupare a familiei Regale. Mai târziu în anul 1930. Alteța Sa Regală Princesesa Ileana a reorganizat cercetășia fetelor, iar după plecarea Alteței Sale din țară comandamentul a fost preluat de Maiestatea Sa Regele, rămânând Dânsul și azi Comandantul Mării Legiuni de Cercetașe și Cercetași.

Baza cercetășiei este: Credință în Dumnezeu, dragostea de Țară, Rege și Aproapele. Scopul cercetășiei este pregătirea copiilor pentru viață și formarea personalității copilului. Cercetășia tinde spre educația integrală făcând aceasta în cadrul jocurilor. Știm cum îi place copilului să se joace. Cercetășia încurajază instinctul acesta în copil și îl pune în serviciul ideilor sale.

Copilului îi place libertatea. În cercetășie domină guvernarea de sine și este realizată disciplina prin libertate, având șefii lor de patrulă, aleși de ei și dintre ei. Imaginația copilului este îndreptată și alimentată în cadrul cercetășiei. Ei să cred și sunt foarte fericiți în împărăția lor, iar în sufletul lor totodată se dezvoltă și simțul de responsabilitate. Dorul de libertate al copilului își găsește satisfacție în excursii și campamentul de tabără unde

cercetașul se simte în perfectă libertate. Setea de ideal este alimentată prin dezvoltarea în copil al sentimentului religios și moral, și se manifestă, prin ajutorarea săracilor și prin săvârșire de fapte bune.

În cadrul cercetășiei cu uniforma simplă copilul își îmbracă haina simplității, în tabăra cercetășească domină voieșie, camaraderie și disciplină. Tinerele noastre fete trăind astfel într'o atmosferă prielnică pentru formarea caracterului desigur că ele vor deveni Românce bune și soții credincioase.

Cercetășia stă în slujba țării. Nu suntem francmazoni, nici naționali orbiți, trăgând focuri de revolver, ci suntem fiii credincioși ai Neamului și spunem și noi cu vorbele Marelui bărbat de stat, regretatul Barthou: Imi servesc Țara în măsură cum imi cere interesul Țării mele.

DEFECTELE PSIHICE-MORALE LA COPII ȘI COMBATEREA LOR.

(Urmare)

Lenea. Este arătată de copii că sunt îndărătnici la orice activitate. Dispoziția la lene, cu mare greutate putem să-i cunoaștem începutul, deoarece are o proveniență foarte complicată. Sunt copiii cari nu activează, dar fără să fie leneși. Alții ar munci dar nu pot. Cei cari au o inteligență slabă, nu pot fi socotiți leneși. Când găsim un copil leneș nu trebuie să-l supunem la pedepse, ci să-i constatăm mai întâi starea sănătății psiho-fizice. examinându-i vederea, auzul, gura, nasul, starea glandelor cu secreție internă (thiroida, thimusul, epifiza, hypofiza, glandele suprarenale) cum și hereditatea sa.

Un copil miop ori presbit, cu auzul slab, cu vegetații adenoide, cu insuficiență în secreția glandelor interne, în special cu a thiroidei care are o mare influență asupra vieții sufletești, oboșește destul de repede așa că ne face impresia unei leneviri. Considerând un copil în starea arătată ca leneș, comitem o greșală știind că vegetațiile adenoide au influență asupra slăbirii inteligenții.

Hrana proastă contribuie în folosul lenei. Sistemul nervos a cărui manifestare este sufletul cu însușirile sale, fiind susținut în activitatea lui de o hrană lipsită de elementele sub-

stanțiale, folositoare și întreg organismul, se găsesc într'o stare de minimă vigurozitate, având un aspect de lăncezeală similară lenei. Probă sunt experiențele făcute și diferența dintre copiii hrăniți bine și cei hrăniți rău. Iată de ce toți copiii în timpul când sunt posturile, ne înfățișează un aspect de lenevire acută. Acest lucru se observează de toți educatorii mici și mari mai cu seamă în pătura rurală la care se menține obiceiurile creștinești.

Nu trebuie să uităm că unii mai inteligenți, muncesc mai puțin însă bine și ni se par că sunt leneși. Trebuie să încurajăm și să nu descurajăm. Bine zice: «Un copil care vede zilnic cum cu toate că-și dă silința și muncește, e socotit ca cel mai prost din clasă, dându-i-se mereu note mici, se descurajează și se desgustă de învățatură, mai cu seamă atunci când nu găsește nici în familia lui un sprijin moral. Adesea sunt socotiți ca leneși copiii cari n'au aptitudini pentru anumite obiecte.

Surmenajul provenit din materialul programelor prea încărcate, este o cauză a lenei. Se mai poate considera un copil copil ca leneș și atunci când suferă de «boala somnului» de o amorțeală intelectuală, toate urmări ale unor crize de epilepsie.

Alți copii refuză munca, pentru că acasă au fost oprți din așa zisa mare dragoste, de a face și ei câte ceva. Pe urmă imită.

În fine sunt unii — excepții — cari s'au născut cu stări malade ce-i fac neapți pentru muncă, cum sunt apatici, triști, absorbiți de idei fixe, de manii, de fobii, distrați, vișători, iubitori de cetirea poveștilor, romanelor de aventuri. Ei nu sunt leneși ci așa este natura lor.

Trebuie să amintim și perioada pubertății care revoltează tot trupul și sufletul copilului. Cei mai silitori și mai harnici pot deveni deodată apatici, oboșiți, indiferenți la ce-i interesa mai înainte. Să nu-i pedepsim căci aceasta poate să fie semnul bolii numită «demența precoce».

De aci se vede însemnătatea colaborării dintre medic și învățător. Indată ce-am observat abaterile de mai sus să avizăm medicul, iar la fiecare început de an școlar să facem examenul pedologic aranjându-ne elevii în clasă în așa fel ca să nu facem din ei niște ființe asemănătoare unor veșnici leneși, putând să ne cunoaștem mai bine individualitatea copiilor

de sub conducerea noastră cărora să le aplicăm metodele acceptate de natura lor.

Pe timpul postului, trebuie să sfătuiți copiii să se hrănească bine, căutând ca să nu le dăm și să le cerem atât ca'n restul timpului. Părinții trebuie să sfătuiți a-și îngriji copiii cu hrana, punându-i la muncile după puterile lor, ferindu-se ei de lenevirea pe care ar putea-o imita fiii lor. Dacă copilul este ocupat mereu, facem ce voim din el.

Grădina de copii are scopul bine determinat în educarea simțurilor, înlăturând din vreme predispozițiile ce ar duce pe copil la lenevire și de aci la furt, pentru a putea trăi.

Aplicând în școală toate principiile școlii active (al activității proprii, practice, intuiției și al adoptării la natura copilului) vom face din ei, oameni de voință și apti pentru muncă în viața practică.

Când se pare că un copil este leneș, trebuie mai întâi de toate să purcedem la căutarea cauzelor, așa să facem la toate defectele și pe urmă la vindecarea lor.

Furtișagul. Ereditatea are un mare rol în privința tendinței copilului de a săvârși furturi. Copilul este un produs al rasei, părinților și al mediului. Orice acțiune întreprinsă de mamă în timpul sarcinii are influență asupra conceputului. Însăși poporul din experiența lui a constatat acest lucru. O femeie însărcinată pe care o știu c'a furat ceva, când naște copilul și are ceva schilodiri organice (degete lipite, îndoituri, striviri) îi spun că sunt pedepsele furtului și când sunt fapte de furt săvârșite de el, zic că seamănă cu descendenții.

Educația greșită primită în familie, face ca un copil să fure. Auzindu-se mereu vorbindu-se și înfăptuindu-se furturi, îndemnându-l și pe el părinții săi, s'a învățat cu acest obicei.

La unii copii furtul se face dintr'un sentiment de sexualitate și dintr'un sentiment de revoltă asupra celor ce-l opineză rău. Fură pe deoparte că nu simte senzația voluptății sexuale decât numai atunci când are un obiect dela aceea persoană, iar pe de altă parte, dași nu e furat, fură pentruca să fie acuzat pe drept. Alteori săvârșește furtul ca să fie admirat de alții.

De cele mai multe ori copiii fură în urma unui atac de boli ca: epilepsie, histerie, adică în mod inconștient.

Este deosebire între furtul conștient și inconștient. Cel

conștient este bazat mai mult pe moștenire. În acest caz copiii sunt amoralii, impulsivi, nesimțitori la durerea ce le provoacă părinților lor. Din ei se recrutează delinvenții și criminalii. Binet îi descrie așa: «Ei încep prin a fura dela părinții lor proprii: bani, mâncăruri, dulciuri, etc. Apoi fură la școală cărți dela camarazii lor sau dela dascăli. Apoi fură din golanțare: fructe, bibelouri, bricege și la urmă se fac spărgători. De obicei acești copii fug de acasă, vagabondează, cerșesc. Ei constituie marea legiune a copiilor abandonați care însă pot fi puși pe o cale bună dacă există o asistență socială organizată ca să îngrijească de ei». Trebuie prin urmare puși în institute medico-pedagogice, unde să fie supuși unui tratament.

Bazându-ne pe faptul că acești urmași ai noștri până la maturitate sunt dominați aproape complet de instinctul de imitație, orice manifestare de un fel sau de altul este acționată și de ei. Pentru aceasta frecventarea teatrului și cinematografului, cu scene de însușirea bunului altuia exercită o influență mare asupra aplecării copilului către furtașag. Trebuie opriți dela toate spectacolele de acest gen. Ziarele cotidiene cu știrile accesibile furtului nu pot fi lăsate copiilor spre citire. Cel mai bun mijloc de apărare este ca să ferim pe copil de aceace nu dorim să facă.

Cruzimea. Mulți copii arată din primele clipe o cruzime feroce. Fiecare am văzut cum prind păsări, pui și altele pe care le sugrumă cu o plăcere mare. Explicația se poate da ca provenită prin moștenire și în urma unor boli de nervi. De obicei acest defect este mai frecvent printre născuții din părinții bețivi, epileptici, ori sifilitici. S'au văzut copii cari la 3 ani și-au omorât frații din gelozie că părinții îi iubeau mai mult. În genere copiii n'au conștință de ceace înseamnă moarte. Cei mai mulți comit acte de cruzime, după cum spune Freud, din acel instinct de agresiune «fundamental omului ca și amorul». De obicei copiii cruzi își arată sălbătăcia lor prin maltratări, chinuri asupra animalelor.

Pentru asemenea copii, tratamentul urmează să se facă în institute create în acest scop, care din nefericire la noi nu există. Nu mai amintim celelalte influențe ca lecturile pornografice cu conținut de aventuri criminale, dar afirmăm dintr'o convingere deplină că vagabondajul copiilor aducători de rele societății și stării, s'a înmulțit într'o măsură ce ne îngrijo-

rează, din cauză că femeea mamă, în urma drepturilor acordate peste puterile și cerințele ei naturale, a părăsit căminul familiar pe la care dă numai la ora 12 și seara, lăsându-și copiii pe seama doicelor și-a servitoarelor cari fac din copii ființe fricoase, mincinoase, leneșe și crude sadice. Numărul copiilor criminali-amorali s'a înmulțit, divorțurile iau dimensiuni fabuloase, datorită sdruncinării și slăbirii familiei. De ce? Pentru că femeea a fost emancipată în mod greșit. Unde mai este matrona romană, unde mai este aceea familie din vechime, tare, cu dragoste și credință între soți? Așa dar trebuie întărită familia ca elementele ei să fie și ele tari din orice punct de vedere.

Școala cea de a 2-a instituție de educație, are marea misiune de a curăți ceea ce a mai rămas din familie, la copil. Anchetele, observațiile directe și indirecte, examenul pedologic la fiecare trimestru cel puțin sunt de cel mai mare folos în cunoașterea individualității copilului putându-și să-și dea învățătorul seama de defectele psihice-morale descrise pe care trebuie să le atrofieze cu energie, ca să scoată oameni fără păcate, destoinici de viață, urmând în fiecare moment ceea ce spune Dl profesor Gh. Antonescu: «In educația copilului, să înlăturăm pe cât posibil tot ce este dăunător și nefolositor, în așa fel ca nici odată, nici copilul să vie în atingere cu pericolul și nici pericolul să se apropie de copil. Supravegherea permanentă este de cea mai mare însemnătate».

P. C. Buzescu.

GÂNDURI DE CRĂCIUN.

Pe răbojul istoriei universale s'a încrestat, acum 1934 de ani o încrestătură de aur, care a constituit germenele de subminare din temelii a tuturor formelor sociale de organizare păgâne, și tot ea a mai servit ca ferment la dospirea aluatului din care s'a asogat, o nouă lume, cu o nouă ideologie.

Această creștătură a fost cheia de boltă pe care s'a clădit religia creștină, născută în Iudeia și propagată în Grecia și Italia mai ales de Apostolul Pavel și care religie s'a menținut nu numai prin mazohismul primilor creștini ci prin însăși nimbul sfințeniei și veracitatea care rezidă în temelie ei.

Și, fiindcă amintirea e un cântec de biruință asupra

morții, e semnul organiceii legături între cei cari au fost și cei de acuma, a sosit momentul oportun când ne putem reaminti și putem și spune, că serbăm în această zi evocarea celui mai sublim eveniment, prin simplitatea sa și totodată cel mai majestos, prin minunile ce i-au succedat. Serbăm «Nașterea Mântuitorului», care s'a pogorît între noi oamenii, ca să împace pământul cu cerul, pe oameni cu D-zeu.

Cristós, care ține pământul cu palma și le-a creiat pe toate numai cu puterea, cu cuvântul său, se umilește pe Sine, născându-se într'o iesle sărăcăcioasă din Viflaim, vrând să documenteze lumii, dacă mândria i-a îndepărtat pe oameni de D-zeu, umiliința singură e în stare să ne apropie din nou de El, și numai ea ne face să ne recunoaștem nimicnicia și atâr-narea noastră exclusivă de Dânsul. Ziua Crăciunului este ziua cea mai senină a anului, este ziua nevinovăției și a nădejdelor celor mai frumoase.

Născându-se micul Isus, fața lumii s'a schimbat. Deși s'a născut în iesle, a devenit îndrumătorul sufletelor noastre, dascălul dragostei între oameni.

Sărbătoarea Crăciunului spune, că omul sărac și năcăjit să nu-și piardă niciodată nădejdea. Dacă lăsăm ca D-zeu să ne călăuzească, dacă avem răbdare și dacă nu murmurăm împotriva celor sfinte, nici chiar în clipele de grea încercare, biruința noastră nu poate întârzia multă vreme.

Să uităm, pe o clipă că viața este aspră, că năcazurile ne copleșesc și că în fața greutăților vieții, abia mai putem răsbi.

Iată ce ne învață Crăciunul! Omule nu desnădăjdul! Oricât de crunte ar fi loviturile sorții, tot ne mai rămâne o oază de nădejde, iar cel ce n'a pierdut nădejdea în D-zeu n'a pierdut nici credința.

Credința ne luminează viața de vreme ce în sufletele necredincioșilor, este numai întunec, ură și desnădejde.

Dar concomitent cu plasarea acestor rânduri pe hârtie, să ne coborim cu gândul în mijlocul copiilor cu corpurile lor firave și înțelepciunea virgină: pentru a ne identifica sceptrul vederilor noastre cu ale lor, căutând a captura complexul atât de variat de simțiri difuzate de sufletul lor și cari se precipită asemenea unui torent care se căsnește să rupă zăgazarile,

pentru a depune un hain sărut pe colțul firav de iarbă ochit de săgeată de sus din nourii albaștrii.

Căci, doară ei sunt mai îndrept să se bucure de sosirea Crăciunului și tot ei așteaptă cu infrigurare pe Moș Crăciun, care le va aduce toate bunătățile, dacă vor fi buni și tot lor se adresează cântărețul dela groapa lui Laie când le spune:

I.

Dragi copii, din țara asta
Vă mirați voi cum se poate,
Moș Crăciun din cer, deacolo,
De le știe toate, toate?

II.

Uită cum vă spune badea:
Noaptea, iarna, pe zăpadă,
El trimite câte-un înger
La fereastră, să vă vadă.

Să ne bucurăm și noi de bucuria nevinovaților copilași, să ne bucurăm de stea, să ne bucurăm de colindele strămoșești cântate pe melodii atât de silvestre. Iar prăsnuirea nașterii Tale Cristoase să ne facă mai cu credință în cele sfinte și cu mai multă nădejde în ziua de mâine, căci sublimitatea și puterea învățăturilor Tale o arată fără chip de contrazicere revoluția puternică sufletească, produsă peste tot pământul îndemnând omenirea să socotească anii dela apariția Ta în lume părăsind legiurile bizare și neumane ale păgânismului.

În zadar unii oameni, pătrunși de sămburii părerilor veninoase caută să enucleeze religia și credința din stat, nu vor reuși, — căci dela împăratul Constantin Cel Mare învingătorul păgânismului sub zidurile Romei lui Maxențiu, până la marele război de acum 16 ani s'a putut verifica de atâtea ori puterea miraculoasă a credinței în D-zeu.

Nici o acțiune omenească n'a putut isbândi vreodată în chip durabil, și cu folos real, decât sub semnul și egida unei adevărate religii și se păcălesc acei cari sub mii de forme iscusite, diabolice dizolvă printr'un acid specific, orice înjghebare și orice voință potrivnică credinței. Convingerea robustă spiritualistă și creștină este și va rămâne, sfânta sare absolut trebuincioasă, cu care sărăm gândurile, pasiunile, deziluziile și dezastrele inimii noastre.

George Perneșiu.



LITERATURĂ

ARIPII VULNERATE.

*Un început de toamnă bate'n geam cu vânt,
Când îngrop visele mele toate 'ntr'un mormânt,
N'am nici o mângâiere, nici zile cu soare
Și orice veselie în sufletul meu moare.*

*Cocorii merg spre alte zări și rândunelele s'au dus
Și n'am văzut un soare de toamnă la apus.
Au trecut zile cu nori plumburii — decor
Și frunze ofilite se scutură și mor.*

*O negură deasă prin văi se coboară
Și ploaia cade într'una de aseară;
Iar în ferestruica dinspre poartă
O vrabie se lasă din zbor ca moartă.*

*Deschid geamul, în mână-o cuprind,
O prind de aripi, încet le întind
Fără să știu de-i moartă ori trăiește,
Că din aripi vulnerate sângele-i țâșnește.*

*Cu mâna mea încet am dus-o lângă foc
Unde-a bătut din aripi cel din urmă joc...
Vântul cânta din ramuri și vestește foi,
Eu o 'ngropam între frunze ude de ploi.*

*Un cârd de ciori deasupra satului tot zboară,
Eu singur cânt, un cântec ce mă înfioară;
Iar umbra serii se strecoară și se lasă
Până'n zări îndepărtate, ca o plasă...*

A. VANCA.

MĂNUȘA MINUNATĂ

În timpul Rusiei țariste, înainte de a se împlini al nouăsprezecelea veac al erei noastre, trăia la Petersburg un biet copist. Cum pe vremea aceea, nu existau inășini de scris, funcționari de aceștia se găseau în toate birourile atât ale statului, cât și ale particularilor.

Funcțiunea aceasta, deși atât de răspândită, era slab retribuită și candidau, la ocuparea unui post de copist, elementele cele mai dubioase, oamenii cei mai nenorocoși. Examenul consta dintr'o probă scrisă, spre exemplu copiarea unui act. Cel care copia mai repede și mai frumos, era numit în postul de copist.

Ivan Gheorghievici Kinilov era, deci, copist la ministerul de interne. Spre deosebire de ceilalți copişti, colegi cu el, Ivan era un om instruit și primise în casa părintească o educație serioasă. Studiase doi ani la facultatea de științe din Petersburg și fusese un student eminent. În acelaș timp, pentru ca să se poată susține la universitate, fusese funcționar bine văzut la ministerul de războiu.

Nenorocul îi păzi calea însă. La o petrecere de iarnă, cunoscu o fată frumoasă de care se înamoră în așa mod, că, după câteva săptămâni, o conduse în fața altarului.

Frumoasa Feodora Vasilievna era o fire capricioasă și, deși-l iubia mult pe Ivan, se instalează ea în fruntea frunții. Bietul de el, ajunsese sub papuc.

Cu vremea, condus de capriciile nevastei, Kinilov pierde funcțiunea dela ministerul de război și intră în postul de copist la ministerul de Interne. Pierderea postului, însă, nu era răul cel mai mare. Înaintea șefului de birou, înaintea șefului de serviciu, înaintea ministrului chiar, el trebuia să asculte de spusa nevastei.

Spiritul său se revolta adesea când constata starea lui de robic morală la care ajunsese. Dar gusturile, capriciile și hachițele nevastei trebuiau împlinite.

Sătul de a mai trăi în această stare, în sfârșit îi veni ideia, pe care el o socoti genială! Anume: Să părăsească căminul conjugal. Să vagabondeze cu oamenii fără niți un căpătâiu, să rabde foamea și intemperiiile naturale, închisoare, Siberia, orice și oriunde, numai cu nevastă-sa la un loc să nu fie.

Ideia aceasta i-se înfipse cu atâta putere în minte, că o găsea ca pe o rază de lumină într'o odaie întunecoasă, cu atât mai luminoasă, cu cât era singura scăpare.

Se pregăti, deci, în tăcere și, într'o dimineață, trecu la fapte. Iși împachetă pe ascuns câteva rufe și haine, își scoase dela bancă cele două sute de ruble, economisite fără știrea nevestei, anume pentru acest scop, și în loc să plece la birou, după obicei, se îndreptă spre gară. Aci, luă la întâmplare bilet spre Nijninogorod și peste un sfert de oră pornia spre . . . libertate.

Acasă, Feodora îl așteptă cu prânzul, cu cina, îl așteptă toată noaptea, veghind. A doua zi, înștiință poliția, publică prin ziare, puse dedectivi să-l caute. . . Nu-i și nu-i. Făcu investigații în toată țara, ba chiar și în străinătate, dar nu-i putură da de urmă.

Intre timp, Ivan ajunsese la Nijninogorod tocmai în timpul marelui târg anual. La acest târg, luau parte, nu numai locuitorii din Rusia europeană, ci și cei din îndepărtatele ținuturi siberiene. Era unul dintre cele mai însemnate târguri din lume.

Vesel, având în buzunar o sută șaptezeci și cinci de ruble, savurând cu nesațiu libertatea, Ivan Gheorghievici rătăci prin iarmarocul din Nijninogorod trei săptămâni încheiate. Trăia modest, lucra pentru ca să se întreție, era fericit. De banii aduși din Petersburg, nu se atingea, păstrându-i pentru vremuri mai grele.

Intr'o seară, pe la sfârșitul iarmarocului, căzându-i în mână o gazetă veche, citi cu groază un apel către populația țării, pentru descoperirea unui anume Ivan Gheorghievici Kirilov, fost funcționar la ministerul de războiu, fost copist la ministerul de interne, care a dispărut fără urmă. Se căuta pentru a-l reda familiei sale, însăși ministru făgăduind o bună recompensă descoperitorului. Descrierea era așa de amănunțită exactă și clară, încât Ivan se mira, că nu fusese încă recunoscut.

A doua zi disdodimineață, Kirilov părăsia Nijninogorodul, întovărășind niște Eschimoși spre Siberia. După multe încercări și rătăcirii prin toată Siberia, unele mai norocoase, altele mai rele, toate fiind mai de preferat decât vieța cu Feodora, se stabili în apropiere de orașul Port-Artur într'un sat Jalu. Aci își deschise o mică prăvălioară cu puținii bani agonisiți și trăi fericit câțiva ani.

Iată, însă, că încep ostilitățile din 1904, dintre Ruși și Ja-

ponezi. Teatrul luptelor fiind peninsula Coreea și în special satul Jalu, tulbură pacea senină a fericitului evadat. În timpul unui bombardament, Japonezii, crezând că în sat se află trupe rusești, traseră câteva obuse, din care una distruse prăvălia lui Ivan lăsându-l sărac lipit. Se înrolă, deci, în armata imperială rusă și se purtă vitejește întru apărarea orașului Mukden, ceiace îi aduse decorația Vladimir pe piept.

Nenorocul lui săracul. Un ziar petersburghez, criticând comandamentul armatelor rusești din extremul orient, laudă vitejia și rezistența trupelor imperiale și dădu exemplu pe Ivan Gheorghievici Kirilov.

Când citi Ivan ziarul, era gata să-și facă seama singur. Aruncă decorația, își luă cufărul și dezertă din armata rusă, fugind în China.

Dorul de patrie, însă, nu-l lăsă în pace. Făcu ce făcu și apăru în ziarul petersburghez un articol, în care descria înmormântarea lui Ivan Gheorghievici Kirilov.

Putea deci să se întoarcă în țară. Se și porni și trecu cu pașaport fals în iubita lui patrie.

Se feri, însă, de Petersburg și trecu în Rusia meridională. După multe peripeții, ajunse la Odesa ca scamător într'o trupă de actori ambulante. Rolul lui era de a ocupa publicul între acte, făcând scamatorii. Căci, în lunga lui pribegire prin lume, învățase multe lucruri minunate.

Într'o seară, după mai multe numere foarte reușite, anunță publicul numeros, că va arăta o mânășă minunată.

Vedeți, zicea el, mânășa asta seamănă cu oricare alta. E neagră, are doi butoni cu marcă englezească și inițialele I. G. K. Poate chiar aveți asemenea mânăși și dumneavoastră. Cu toate astea a mea e minunată. Dacă o pui pe mână, poți lăsa pe masă sau jos ce vorești: bani de aur, argint sau aramă; diamante, mărgăritare sau alte feluri de pietre prețioase; cercei, inele, brățări sau alte bijuterii. Făcu câteva probe și, într'adevăr, mânășa minunată executa adevărate minuni.

Era o mică șmecherie la mijloc, ca la orice scamatorie.

Trecu mânășa în public și minciunile nu încetară. Entuziasmat, publicul ovaționează și chemă la rampă pe artist de nuștiu câte ori.

În sfârșit, când aplauzele se răriră și entuziasmul scăzu, fericit, cu brațul încărcat de flori, Ivan se retrase în culise.

Aici, spre marea lui mirare, un agent polițienesc îl aștepta.

— Domnule, întrebă agentul, arătând mănușa, pe care Ivan o aducea ca pe un trofeu, a dumitale-i mănușa asta?

— Desigur, domnule, zise acesta uimit.

— De unde o ai?

— O am de multă vreme, domnule comisar. Am cumpărat-o acum unsprezece ani dela o prăvălie din Petersburg. Nu înțeleg . . .

— Atunci, dumniata ești Ivan Gheorghievici Kirilov, care-a dispărut acum zece ani dela căminul conjugal. Ești acel faimos Ivan Gheorghievici Kirilov, pe care îl caută Fedora Vasiliievna Simienovna ca pe buruiana de leac și pentru care domnul ministru de Interne a pus în mișcare întreg aparatul polițienesc.

Strâns cu ușa, Ivan mărturisi.

— Cum m'ați putut recunoaște după o mănușă, domnule comisar, îndrăzni totuși să întrebe.

— După marca englezească de pe butoni și după inițialele, care îți aparțin. Când ai descris mănușa și ai amintit aceste particularități, numaidecât mi-a venit în minte ordinul primit. Dar când ai avut imprudența s'o lași în public și am avut-o în mână, erai al meu. De abia am așteptat să sfârșești.

Și, cu aceste vorbe, îi trecu în mod discret, cu o îndemănare deosebită, o pereche de cătuși ușoare și elegante în jurul mânilor.

— Voi fi deportat în Siberia?

— Ași! Fu răspunsul. Vei fi predat soției dumitale din Petersburg.

Gh. Hobjilă.



CHIUITURI.

1. Doamne-ajută, Maică sfântă
C'aice se face nuntă.
2. Uiuiu, miroasa noastă,
Bine-mi pare că-i frumoasă.
Uiuiu, mirele nost,
Bine-mi pare că-i frumos.
3. Uiuiu pă dealu' gol
Că mireasa n'are țol,
Da' i-a face mirele
Dac'a tunde cănele.
4. Soacră mare, fată n'are
Că o-avut și o vândut
Și o dat la pădureni
Și o țâie cu coceni.
5. Aista picior mă doare,
Că cu-aista'm dat mai tare.
Și istalalt m'o durut,
Că cu aista'm dat mai mult.
6. Săraca nănașe mare
Cum ș'o scăpat nuca 'n vale
Du-te nănaș și'o apucă
Că nu-i bună fără nucă.
7. Nici aicea nu-i așe
Numa' gura ta ce re,
Nici aceea nu-i cum zăci,
Iartă-mă c'oiu zăce: minți!
8. Amu joacă văr cu văr
Și miroas'a calampăr;
Amu joacă văr cu vară
Și miroas'a primăvară.
9. Nu te supăra mireasă
Că bota-i pă grindă'n casă
Și-i cioplită'n patru dungi
Cătu-s spatele dă lungi.
10. Bucură-to soacră mare
Că-ți aduc scărpanătoare.
11. Socru mare, fecior n'are
Că l'o avut și l'o vândut
Ca și nu-l aibă mai mult.
12. Tăt d'acie mi-o fost dragi
Cu ciucuri și cu nădragi.
13. Nu mă'mpinge cu fata
C'oiu zice și fie a ta.
14. Tăt omu cu soțâie
Iată-mă și io cu a me.
15. Nu mă călca pă picior
Că te știu dă ce ți-i dor.
16. Fată mare, fecior mic
Nu să cade nici on pic.
17. Haida mândră să te joc,
Deieți Dumnezău noroc.
18. Hai mândră și te'nvârtesc
In danțul cel românesc.
19. Invârti-m'aș invârti,
Românește nu știu bine
Ungurește mi-i rușine.
20. Pă su' mână că-i română
Și ne-a face zamă bună.
21. Domnule, nu te uita,
Hai la mine că ți'oiu da.

TRAIAN CIONFI

PAGINA BĂNCII

Situția de Cassă

încheiată pe ziua de 16 Decembrie 1934

Incasări cu rec. No. 1—2522 incl. Plăți cu bon. No. 1—386 incl.

No. curent	Denumirea conturilor	Sume Lei	No. curent	Denumirea conturilor	Sume Lei
1	Sold dela bilanț . . .	77946	1	Imprum. înzestrării . . .	38500
2	Taxă de înscriere . . .	2550	2	Dep. spre fructific. . .	213236
3	Asociații caput soc. . .	414410	3	Imprumuturi. . .	2110839
4	Depuneri . . .		4	Dobânzi la depun. . .	555
	spre fructificare . . .	356381	5	Efecte publice . . .	4500
5	Imprumuturi. . .	1426504	6	Salarii	60500
6	Dobânzi și beneficii . . .	111938	7	Cheltueli generale . . .	3878
7	Imprimare	366	8	Imprimare	1802
8	Cheltueli de ad-țic. . .	37324	9	Primă de muncă . . .	6000
9	Cotizații Societ. de ajutor reciproc . . .	61875	10	D.urne și transp. . .	18400
10	Taxă de înscr. soc. . .	40	11	Cotiz. Soc. ajutor . . .	30375
11	Diverși debitori manuale	161364	12	Fond de ajutor. . .	1000
			13	Div. cred. manuale . . .	133475
				Totalul plăților . . .	2623060
				Sold la 16-XII-1934 . . .	27638
Total incasări Lei		2650698	Total Lei		2650698

Se certifică de noi exactitatea prezentei situații de casă.

Director,
D. Mărgineanu.Casier,
P. Popescu.

Balanța de Verificare

încheiată pe ziua de 16 Decembrie 1934.

No. curent	Denumirea conturilor	Sumele		Soldurile	
		Debit.	Credit.	Debit.	Credit.
		Lei	Lei	Lei	Lei
1	Casa	2650698	2623060	27638	
2	Asociați, capital soc.	633850	414410	219440	
3	Capital social		1354000		1354000
4	Taxă de înscriere		2550		2550
5	Dobânzi și beneficii		158336		158336
6	Cheltueli de ad-ție		37324		37324
7	Imprumături	3072519	1427504	1645015	
8	Salarii	60500		60500	
9	Depuneri spre fructif.	308017	584047		276030
10	Mobilier	180		180	
11	Imprimate	1802	366	1436	
12	Cheltueli generale	3878		3878	
13	Fond de rezervă		22494		22494
14	Dobânzi la depuneri	555		555	
15	Diversi creditor		234		234
16	Profit și pierdere	31758	31758		
17	Fond cultural		3176		3176
18	Dividende capit. soc.		12688		12688
19	Primă de muncă	6000	6000		
20	Diurne și transporturi	18400		18400	
21	Cotizații Soc. ajut. rec.	30375	124125		93750
22	Taxă de înscr. soc.		40		40
23	Fond de ajutor	1000	25396		24396
24	Fond rezervă soc.		2135		2135
25	Fond p. restit. cotiz.		5000		5000
26	Diversi debitori man.	314220	161402	152818	
27	Diversi creditor man.	133513	272957		139444
28	Diverse venituri		41263		41263
29	Imprum. înzestrării	44000		44000	
30	Efecte publice	4500	5500		1000
	Total Lei	7315765	7315765	2173860	2173560

Se certifică de noi exactitatea prezentei balanțe de verificare.

Director,
D. Mărgineanu.

Contabil,
V. I. Bălăneanu.



Colectă.

Dare de seamă.

Despre încasările, făcute pentru fondul clopotului „Glasul Dăscălimii Sălăjene” conform circularei No. 2090—1934 în ordinea sumelor colectate de fiecare colector.

Nr. crt.	Numele și prenumele	No. listei de colectă	Comuna	Suma
			Report din No. 9	42749
72	Ștefan Setell	294	Ulmeni	342
73	Felicia Haiduc	11	Zălau	340
74	Ioan Craioveanu	330	Preuteasa	340
75	Nicolae Caba	59	Moigrad	336
76	Rozalia Deac	462	Ser	320
77	Șimonca Dumitru	187	Moftinul-Mare	325
78	Vasile Ardeleanu	535	Andrid	325
79	Eugenia Jurca	536	Andrid	325
80	Valeria Plaian	84	Șimleu	324
81	Elvira Știrbu	153	Carei	321
82	Ioan Țțetț	72	Șamșud	320
83	Irina Țțetț	73	Șamșud	320
84	Pavel Timoc	244	Asuajul de jos	320
85	Cornelia Oșian	423	Jibou	320
86	Francisc Sabo	503	Pățal	320
87	Eleonora Chișiu	566	Vășad	316
88	Bányai Francisc	58	Mocirla	315
89	Alexandrina Halász	352	Jibou	315
90	Gavril Ciatarășiu	465	Sărmășag	315
91	Ioan Toma	48	Ciumârna	310
92	Zoltan Sabo	132	Nușfalău	310
93	Valeria Varga	140	Pereceiu	310
94	Vasile Pop	144	Șumal	310
95	Terezia Winkler	226	Tiream	310
96	Francisc Bojtos	230	Cehul-Silvaniei	310
97	Coriolan Ilieșiu	426	Supurul de jos	310
98	Constantin Floares	452	Hoțad	310
99	Emilia Tăut	496	Hotoan	305
100	Valeria Orosan	9	Zălau	302
101	Elisabeta Hörvathy	257	Biușa	302
102	Ioan Petrișor	344	Vălcăul de jos	302
			De reportat	52599

Nr. crt.	Numele și pronumele	No. listei de colectă	Comuna	Suma
			Report	52599
103	Ludovița Anceanu	350	Jibou	301
104	Cornelia Fathi	425	Supurul de jos	301
105	Silvia Suci	6	Zălau	300
106	Elena Czibula	8	"	300
107	Letiția Lolicu	10	"	300
108	Ana Dinulescu	13	"	300
109	Eugenia Dr. Rusu	14	"	300
110	Ioan Avram	15	"	300
111	Veturia Erdei	19	Aghireș	300
112	Petru Ardeleanu	23	Bocșa	300
113	Florica Sabadășiu	24	Bocșa	300
114	Gavril Boldea	26	Bodia	300
115	Petru Tulbure	27	Bogdana	300
116	Vasile Pop	29	Bogdana	300
117	Nedelcu Negoită	33	Bosna	300
118	Melania Pop	35	Buciumi	300
119	Maria Maxim	36	Buciumi	300
120	Cornelia Ostatea	37	Câmpia	300
121	Emilia Szekereș	39	Chieșd	300
122	Dumitru Urmă	40	Chieșd	300
123	Alexandru Ciucur	41	Chilioara	300
124	Leontina Ciucur	42	Chilioara	300
125	Ioachim Căbuz	43	Chichișa	300
126	Augustin Talpoșiu	49	Dioșod	300
127	Elena Tătar	50	Dioșod	300
128	Ioan Oproiu	52	Gârceiu	300
129	Florica Marian	53	Gârceiu	300
130	Gheorghe Silaghi	55	Hereclean	300
131	Iosif Moldovan	56	Lompirt	300
132	Elena Sera	57	Lompirt	300
133	Eugenia Pereni	61	Ortelec	300
134	Ioan Vlaicu	64	Păușa	300
135	Teodor Goia	65	Răstolțul	300
136	Laura Gherman	69	Sighetul-Silvaniei	300
137	Vasile Părău	70	Sighetul-Colonie	300
138	Emilia Panga	71	Stăna	300
139	Nicolae Pop	74	Șamșud	300
140	Lazar Cosma	75	Tresnea	300
141	Aurelia Cosma	76	Tresnea	300
			De reportat	64301

Nr. crt.	Numele și pronumele	No. listei de colecție	Comuna	Suma
			Report	64301
142	Maria Oros	77	Unguraș	300
143	Macedon Olariu	78	Unguraș	300
144	Ioan Câmpeanu	79	Vaşcapău	300
145	Simion Oros	81	Șimleu	300
146	Ioan Fathi	82	Șimleu	300
147	Dumitru Pop	83	«	300
148	Ioan Dragoș	88	«	300
149	Ioan Ardeleanu	89	Aleuș	300
150	Gavril Pop	90	Bădicin	300
151	Maria Pop	91	Bădicin	300
152	Ștefan Sighet	92	Bilghez	300
153	Ludovic Bodola	93	Boghiș	300
154	Elena Biro	95	«	300
155	Ioan Rednic	96	Bozieș	300
156	Ioan Szöcs	98	Camăr	300
157	Margareta Boer	100	«	300
158	Ana Boer	101	«	300
159	Gheorghe Apostol	104	Ceheiu	300
160	Elisabeta Apostol	105	«	300
161	Ecaterina Pereni	107	Cosnicul de sus	300
162	Grigoriu Ștetiu	108	Cosnicul de jos	300
163	Gheorghe Hobjiță	109	Criștelec	300
164	Rozalia Balogh	110	«	300
165	Maria Verdeș	114	Giurtelecul-Șiml.	300
166	Vlasie Dumitru	115	«	300
167	Vasile Tomșa	118	Ipu	300
168	Adalbert Ujhely	119	«	300
169	Carolina Ujhely	120	«	300
170	Arpad Schlett	122	Marca	300
171	Emilia Băliban	123	«	300
172	Ioan Curea	126	Măeriște	300
173	Emilia Bărlea	128	«	300
174	Ioan Rogneanu	129	Nușfalău	300
175	Ilie Pantîș	130	«	300
176	Margareta Bulyovszky	131	«	300
177	Emilia Nagy m. Sabo	133	«	300
178	Rozalia Coroian	134	«	300
179	Elena Sikli	135	«	300
180	Sava Cruceanu	136	Pereceiu	300
			De reportat	76001

Nr. crt.	Numele și pronumele	No. listei de colecție	Comuna	Suma
			Report	76001
181	Lucreția Cruceanu	137	Pereceiu	300
182	Alexandru Viragh	138	"	300
183	Maria Schmidt	139	"	300
184	Clăra Petrușca	141	"	300
185	Ioan Boer	142	Porți	300
186	Emilia Naghi	143	Siciu	300
187	Ana Coloman	146	Valea-Târnei	300
188	Francisc Dancs	147	Uileacul-Șiml.	300
189	Maria Dr. Meseșan	148	Șimleu	300
190	Eugenia Ungur	150	"	300
191	Cornelia Budea	151	"	300
192	Liuba Potra	154	Carei	300
193	Grigoriu Rusu	156	"	300
194	Elisabeta Györfi	159	"	300
195	Ioan Cleja	162	"	300
196	Iulia Cleja	163	"	300
197	Elisabeta Gozariu	164	"	300
198	Eugenia Floca	166	"	300
199	Adalbert Gabriel	169	Ferma-Clara	300
200	Ioan Silaghi	170	Căpleni	300
201	Gheorghe Pop	175	Horea	300
202	Iosif Mautz	176	Foieni	300
203	Leontin Pașcadi	179	Istrău	300
204	Gheorghe Alexe	180	Ianculești	300
205	Ioan Stan	182	Lucăceni	300
206	Terezia Tamaș	185	Moffinul-Mic	300
207	Ioan Turdeanu	194	Sanislău	300
208	Valeria Șestac	196	"	300
209	Georgina Achim	197	"	300
210	Alexandru Sabău	199	Sânmiclăuș	300
211	Iosif Haidenhoffer	204	Urziceni	300
212	Gheorghe Iussel	205	"	300
213	Ștefan Lenghel	206	Urziceni-Pădure	300
214	Emilia Circa	212	Carei	300
215	Emilia Mantz	220	Foieni	300
216	Elena Chereji	221	Moffinul-Mic	300
217	Margareta Turdeanu	223	Sanislău	300
218	Elisabeta Marton	224	"	300
			De reportat	87401

(Va urma)

CRONICA. - INFOMAȚIUNI.

— **Urăm tuturor cetitorilor, colaboratorilor și prietenilor noștri Sărbători cu bucurie de Sf. Crăciun și An nou fericit.**

— **Înaintare.** Dl D. Mărgineanu revizorul școlar al județului nostru, prin Înaltul Decret Regal Nr. 3300—1934 a fost înaintat pe ziua de 1 Septembrie 1934, ca Inspector școlar definitiv de circumscripție la Regiunea Cluj.

Cu decizia No. 201604—1934 Ministerul l'a delegat pe ziua de 15 Nov. 1934, ca Inspector școlar special pentru controlul învățământului primar și repartizat în echipa volantă compusă din 6 membri care face controlul inopinat în diferite județe din țară.

Învățătorimea din Sălaj se poate felicita că fostului ei comandant i s'a încredințat cea mai importantă însărcinare din Control.

— **Distinsul profesor universitar** din București, marele prieten și animator al dăscălimii, *D. I. Simionescu*, cu Nr. de față intră în șirul colaboratorilor noștri.

Li transmitem mulțumirile noastre profund simțite și îndemnăm pe toți colegii să primească sfaturile domniei sale, înaintându-ne recenzii scurte, concise și bine încheiate de cărțile citite și apărute mai nou.

— **Sumele subscrise la Imprumutul de înzestrare a Țării** de către membrii corp. did. primar din jud. Sălaj.

Prin Banca Inv. Sălajan

187	Lei 264.000
vârșăți în numerar la Administrația Financiară.	

Esalonat în rate

lunare	— 281 lei 576.000
Pers. Rev.	3 „ 13.000

471 Total 853.000

— **Rezultatul ex. de Limba Română**, ținut la centrul Careii-Mari în luna August a. c. *Școlăle de Stat: Scuțiți de examen:* 1, Hager Margareta, Sanislău; 2, Hager Ștefan, Ghilvacî-gară; 3, Nagy Ion Sër; 4, Schiess Vendel, Dindeștii-Mic. — *Admiși:* 1, Betuker Rozalia, Ciumești; 2, Boer Ana, Camăr; 3, Bulyovszky Margareta, Nușfalău; 4, Diószeghi Elisabeta, Cehul-Silvaniei; 5, Heidenhoffer Ioșif, Urziceni; 6, Holtzinger Elisabeta, Carei; 7, Kádár Adalbert, Valea lui Mihai; 8, Kajtor Elena, Jibou; 9, Rischt Paul, Hurezul-Mare; 10, Virágh Alexandru, Periceiu. — *Respinși:* 1, Balogh Rozalia, Șimleul-Silvaniei; 2, Biró Elena, Boghiș; 3, Bodola Ludovic, Boghiș; 4, Dancs Francisc, Uileacul-Șiml.; 5, Kósa Elena, Arduzel; 6, Kreiger Ștefan, Cheșereu; 7, Mantz Ioșif, Foeni; 8, Mantz Emilia,

Foeni; 9, Ördög Aron, Eriu-Sâncraiu; 10, Sera Elena, Lompir; 11, Sikly Elena, Nușfalău; 12, Schmidt Maria, Periceiu; 13, Ujhelyi Adalbert, Ip; 14, Ujhelyi Carolina, Ip. — *Absenți*: 1, Milogescu Iuliana, Valea lui Mihai; 2, Teleki Iulia, Jibou.

Școalele confesionale: *Scuțiti*: 1, Kassay Ida, Valea lui Mihai; 2, Kotvasz Gheorghe, Tășnad; 3, Mark Laurenția, Sălăcea; 4, Mayer Valentina, Carei; 5, Niedermann Irina, Carei; 6, Tóth Martin, Cehăluț; 7, Varó Laurenția, Ser. — *Admiși*: 1, Antal Elisabeta, Hodod; 2, Bacsó Adalbert, Deja; 3, Bankó Ștefan, Hodod; 4, Bartha Maria, Tășnad; 5, Báthory Iosif, Curtuișeni; 6, Beker Iosif, Carei; 7, Bene Andrei, Irina; 8, Bőjthe Ioan, Carei; 9, Cseh Andrei, Leșmir; 10, Czirják Fr., Berveni; 11, Czinczel Serafina, Carei; 12, Dancs Alex., Ghenciu; 13, Dancs Margareta, Ghenciu; 14, Huszár Terezia, Carei; 15, Kádár Anton, Galoșpetreu; 16, Kabay Berta, Acâș; 17, Keller Ioan, Ciumești; 18, Lang Vendel, Cămin; 19, Lengyel Estere, Begheni; 20, L. Loy Elisab., Căfălușa; 21, Magyari Acațiu, Crasna; 22, Marton Paraschiva, Cristur-Crișeni; 23, Máthé Maria, Hodod; 24, Moldovan Ileana, Sălăcea; 25, Nagy Iosif, Carei; 26, Otmayer Iuliu, Moftinul-Mic; 27, Pállfy Ghizela, Valea lui Mihai; 28, Péter Desideriu, Berea; 29, Péterfy Ana, Tarcea; 30, Radványi Mihai, Curtuișeni; 31, Simon Petronela, Ulmeni; 32,

Sziky Irma, Pișcolt; 33, Regina Schweger, Tiream; 34, Tempfly Ștefan, Căpleni; 35, Török Francisc, Acâș; 36, Tyukody Elena, Carei; 37, Vadnay Irina, Carei; 38, Vinkler Ștefan, Căpleni. — *Absenți*: 1, Bartha Margareta, Tășnad; 2, Derzsi Ghizela, Sudurău; 3, Erdely Gavril, Pișcolt; 4, Fischer Ioan, Ciumești; 5, Jászberényi Elena, Dobra; 6, Tunyogi Elisabeta, Borla. — *Respinsi*: 1, Adám Ludovic, Șimian; 2, Aracsy Geza, Zălău; 3, Balogh Gaspar, Pățal; 4, Bene Amalia, Irina; 5, Benke Adalbert, Begheni; 6, Benke Paul, Sălăcea; 7, Benedekfy Elisabeta, Șimleul-Silvaniei; 8, Berey Carol, Santău; 9, Betuker Alexa, Valea lui Mihai; 10, Brendly Paul, Moftinul-Mare; 11, Bartha Ștefan, Berveni; 12, Cermus Andrei, Carei; 13, Csoma Carol, Carastelec; 14, Czirják Ana, Bogdand; 15, Czumbil Iacob, Tiream; 16, Czumbil Ștefan, Santău; 17, Demeter Colom., Doba-Mică; 18, v. d. Foris Maria, Zălău; 19, Gyetko Mihai, Șimian; 20, Harak Francisc, Mecențiu; 21, Heveli Iosif, Căpleni; 22, Jakob Lud., Sălăcea; 23, Jászberényi Mihai, Dobra; 24, Kállay Ida, Leleiu; 25, Kabay Elisabeta, Deja; 26, Kálmán Rudolf, Carei; 27, Kelemen Carol, Sărăuad; 28, Koss Mihai, Vârșolt; 29, Kovács Carolina, Otomani; 30, Kovács Iosif, Domănești; 31, Kovács Ana, Vârșolt; 32, Kéry Ileana, Vârșolt; 33, Krasznay Iosif, Urziceni; 34, Kulcsár Ileana, Berveni; 35, Kupasz Etelea,

Berea; 36. Lang Ioan, Urziceni; 37. Lany Iosif, Ghilvaci, 38. László Varvara, Șimleul-Silvaniei; 39. Lengyel Ioan, Pățalușa; 40. Ludescher Ioan, Foeni; 41. Magyary Elena, Crasna; 42. Morocza Amalia, Mecențiu; 43. Nyárády Ludovic, Recea; 44. Pap Anton, Guruslău; 45. PácZ Matei, Carei; 46. Prinzsinger Elisabeta, Ciumești; 47. Poroltzer Maria, Cheșereu; 48. Pușcaș Iosif, Doba-Mare; 49. Salamon Iuliu, Cristur-Crișeni, 50. Simon Șarlota, Zălău; 51. Sipos Polixenia Archiud; 52. Soltesz Stef., Sanislău; 53. Skarabatovics Andrei, Sanislău; 54. Stocz Ștefan, Petrești; 55. Szabó Dănilă, Sălacea; 56. Szabó Terezia, Carastelec; 57. Szabó Mihai, Pățalușa; 58. Szaleczki Nicolae, Andrid, 59. Szalka Elena, Cârceiu; 60. Szász Irina, Dioșod; 61. Székely Alexandru, Tășnad; 62. Szolomayer Maria, Cămin; 63. Takács Ileana, Șimian; 64. Tarpay Șara, Mihăeni; 65. Tilinger Augustin, Căpleni; 66. Tömpe Francisc, Pir; 67. Tóth Sigismund, Valea I. Mihai; 68. Uray Gamsbra, Carei; 69. Váczi Ileana, Carastelec; 70. Vaida Iolanda, Carei; 71. Varó Laurențiu, Cheșereu; 72. Virágh Elisabeta, Zălău; 73. Virágh Vasile, Naimon; 74. Velker Ludovic, Petrești.

— **Inaugurări cu tâlc.** *Sfințirea localului de școală din Căpleni.* Un fapt, a cărui semnificație deschide o zare de lumină, pe orizontul politice de afirmare a elementului românesc, îl constituie fără in-

doială, campania de clădiri școlare, în regiunea de graniță Plasa Carei, inaugurează în acest an, 10 localuri de școală, față de 3—4 ridicate în restul județului. Ne place să explicăm faptul nu numai prin buna stare materială a comunelor din această plasă, ci mai ales ca o consecință a direcției în sens național, imprimală învățământului din acest județ, de către conducătorul lui în deplin acord cu organele ad-tive respective. În acest caz, semnificația de care vorbeam mai sus poate deveni un elogiu, pe care opinia publică îl va acorda generos, celor care-l merită.

Duminecă, 14 Ostomyrie, a avut loc sfințirea noului local de școală din Căpleni. Cași în multe alte comune de graniță, o populație românească destul de numeroasă, se înnađușea aici, nepulnicioasă, în mijlocul masei de șvabi maghiarizați, având doar rolul de victimă de totdeauna, din care maghiarismul își lua în-tristător de regulat, prada...

Iar maghiarizatorii erau... șvabii.

Șvabii, cari au jucat rolul trist de mercenari, ai unei cauze, tot pe atâta de streină lor, cași victimelor pe cari le făceau în numele ei. Astăzi încă, sub o nouă stăpânire, acțiunea acestor șvabi continuă să fie pentru noi un dureros semn de întrebare. Cu ocazia recensământului, șvabii din Căpleni s'au declarat cetățeni români de origină germană dar de limbă și naționalitate maghiară...

Straniu avatar...

Cert e că presați de superioritatea lor numerică și materială, Românii din Căpleni au cedat pas cu pas, datina, portul și graiul. Azi se cunosc că sunt de ai noștri, dar prin faptul, că se închină lui Dumnezeu, într-o biserică mai modestă. Tocmai de ace a, opinia românească a urmărit înduioșată, procesul de rededeptare națională a acestor români pierduți în masele de streini. Din nefericire, nu și pe aceia cari promovează acest proces, cu prețul unui efort uriaș și anonim. În anul acesta, prin Mai, Românii din Căpleni, cu ocazia sfințirii unei răstigniri, au dat o reprezentație teatrală. Asistența, formată în cea mai mare parte din intelectuali veniți din Carei, a aplaudat entuziasmată, vorba și cântecul românesc de pe scenă, dar nu și-a dat desigur seama, că „actorii” nu știau înăinte, o hoabă românește. Un om muncise în umbră, zeci de luni, ca să-i poată privi și el, înduioșat, vorbind românește: învățătorul din Căpleni...

Grație râvnii naționale a D-lui Revizor de Sălaj, a D-lui Primpretor al plasei precum și ambiției laudabile a notarului din comună, numărul caselor din Căpleni, în cari se vorbește românește, s'a sporit cu una.

Sfințirea a fost oficiată de Rev. Vicar al Careilor, Ghera împreună cu S. S. părintele local Suta. Au vorbit: Păr. vicar Ghera, Dl A. Creșpai sub-rev. școlar în numele D-lui

Revizor școlar D. Mărgineanu bare n'a putut participa, Dl A. Coza directorul liceului V. Lucaci și Dl profesor Fărcaș în numele „Astreii” Dl Ion Silaghi directorul din loc a mulțumit D-lui Revizor și celorlalți din a căror merite s'a zidit localul. Banchetul care a urmat, a reunit 80 de persoane. C. I.

— **Reînființarea regiunii școlare Oradea.** Ministerul Instrucțiunii a decis reînființarea, pe ziua de 1 Decembrie, a inspectoratelor școlare regionale din Oradea și Brașov. De primul inspectorat vor depinde județele: Bihor, Satu-Măre, Sălaj și Maramureș, iar de cel de al doilea județele: Făgăraș, Trei Scaune, Odorhei, Ciuc și Brașov.

La inspectoratul Oradea au fost numiți d-nii: G. Bota, inspector șef; Damaschin Ivanovici, inspector secundar și d-nii Gh. Tulbure, insp. general, T. Vâjdea și D. Mărgineanu, inspectori primari.

La inspectoratul Brașov au fost numiți d-nii: Octav Giurgiu, inspector șef, Ion Odor și Baciu, inspectori secundari; Mușetescu și P. Chirca, inspectori primari.

— *Ministerul Instrucțiunii a hotărât să introducă, ca obiect de studiu facultativ în școlile normale limbile germană și maghiară.*

Limba germană va fi introdusă în școlile normale de băeți din Timișoara și Sibiu, iar cea maghiară în școlile normale de băeți din Cristur, Cluj și Oradea.

— *Ministerul Instrucțiunii* a dispus ca toate cererile înaintate de învățători pentru avansarea la gr. I. și cari au fost primite după 5 Iunie 1934 data promulgării noiei legi a învățământului primar, nu vor fi luate în consideratie decât în conformitate cu prevederile noiei legi.

Avizele date de consiliul inspectorilor sub regimul vechi legi nu vor fi luate în seamă la aceste înaintări.

— **Prelungirea carnetelor c. f. r.** La 1 Ianuarie 1935 expiră termenul de 5 ani de valabilitate al tuturor carnetelor de identitate pentru călătoria cu preț redus pe c. f. r. a tuturor funcționarilor și agenților c. f. r., a militarilor și funcționarilor publici, precum și a membrilor lor de familie.

Toate aceste carnete vor fi preschimbate cu începere de la 1 Ianuarie 1935

Ca măsură transitorie, direcția generală c. f. r. a dispus să se prelungească valabilitatea vechilor carnete după cum urmează:

1. Carnetele funcționarilor de stat, a invalizilor, orfanilor și văduvelor de război, a pensionarilor de stat, a militarilor și membrilor de familie ai tuturor acestor categorii vor fi valabile cu ultima viză pe Octombrie 1934 — 31 Decembrie 1934 — până la data de 1 Martie 1935.

În acest timp se vor înlocui vechile carnete cu noile formulare și cari negreșit urmează să între în vigoare la

1 Aprilie 1935.

După această dată vechile formulare nu vor mai fi valabile.

2. Carnetele funcționarilor c. f. r. și pensionarilor c. f. r. cu membrii lor de familie vor fi valabile tot timpul anului 1935, în care timp se vor pregăti toate lucrările, pentru ca noile formulare de carnet să poată intra în vigoare la 1 Ianuarie 1936, odată cu permisele libere pentru anul 1936.

Vechile formulare se vor viza pe anul 1935, după cum urmează:

a) carnetele de identitate, cari mai au loc pentru vize, se vor viza mai departe la locul obișnuit, ca și în trecut și pe anul 1935;

b) carnetele de identitate, cari nu mai au loc liber pentru vizele anuale se vor face valabile pe anul 1935 pe prima foaie din față.

c) carnetele formulare „D” cu vize trimestriale se vor face valabile pe întregul an 1935, pe prima foaie din față, având în vedere, că cu începere din anul 1935 nu se mai fac vize trimestriale ci numai vize anuale.

— **Jurisprudență școlară.**

Art. 124, 126, 131 din lege și 240 din regulament. Art. 230 restrânge aplicarea legii relativă la ordinea de preferință. Transferările se fac ținându-se seamă de ordinea de preferință obligatorie pentru autoritățile școlare. Art. 126. Nu se face distincție după localitatea în care funcționează. (Deci nu se face

transferarea întâiu acelor din localitate și apoi din celelalte. Art. 240 din regl., este contrar legii. Art. 131 din lege. *Stabilitatea* se înțelege pe localități nu pe posturi sau școli din aceeași localitate. Ministrul poate transfera un institutor dela o școală la alta și după publicarea posturilor vacante, numai să nu existe concurență. (Aici nu poate fi vorba de aplicarea art. 126) C. C. Secția II. Dec. 150, 10. 11, 932). Art. 4 legea contencios 124 și 129 legea inv., primar.

Dacă un institutor este transferat atunci când cere să i-se mențină transferarea nu mai este nevoie de repetat formalitățile cerute de lege (art. 124 și 129) intru cât nu se mai face o nouă transferare, drept recunoscut intimatului de justiție (C. C. Secția III Dec. 85 20 I 1930). (Ploieri Hunedorene.)

— **Congresul general al învățătorilor** s'a ținut la Iași în zilele de 8, 9 și 10 Sept. A fost o grandioasă manifestațiune învățătorescă. în care voința învățătorimii împletită cu a vrednicului mi-

nistru Anghelescu, s'au angajat la lupte noi, luându-și angajament solemn să nu demobilizeze până ce nu vor fi recâștigate toate drepturile învățătorimii și până ce școala nu va fi ridicată iarăși la prestigiul, ce-l avea pe vremea lui Haret.

S'a cerut: înființarea de posturi noi, școale superioare fărănești, pregătiri univ. pentru învățători. întreținerea bună a școalelor, salarizarea mai omenească pentru inv. în special pentru începători. intrarea în legalitate și legea armonizării.

S'au modificat ștatutele în sensul că membrii în comitate se aleg pe termen de 3 ani. Adunările gen. pe județe se țin în Aprilie, cele regionale în August și congresul gen. în Septembrie. S'a mai cerut eliminarea din lege a alineatului privitor la responsabilitatea inv. pentru frecvența școlară. Intrucât congresul a decurs în semnul celei mai perfecte înțelegeri și rândueli, punctul „*generația veche și nouă în Asociație*” a fost scos din ordinea de zi în uralele mulțimei.



Buletinul Revizoratului Școlar al Jud. Sălaj

Circularele se vor înregistra imediat, comunica tuturor membrilor corpului didactic și executa întocmai.)

No. 11.980—1934. **Circulară către direcțiunile școlilor particulare și confesionale.** *Tablourile cu portretele Suveranilor.* Comunicăm în copie ordinul No. 110.382—1934, al Onor. Minister spre știre și conformare: «Domnule Revizor, Constatându-se că o parte din școlile particulare nu dau atențiunea cuvenită expunerii și întrebunțării tablourilor cu portretele Suveranilor (art. 24 din Legea inv. particular) vă invităm să atrageți atenția tuturor școalelor particulare asupra cuprinsului art. 24 din Lege, punându-le în vedere că aceste tablouri trebuesc înramate și acoperite cu geam și invitându-le ca în termen de 20 zile să-și completeze toate lipsurile în această privință. Veți urmări și verifica executarea acestei dispozițiuni. p. Consilier, Indescifrabil. p. Șeful serv., Indescifrabil».

No. 12.050—1934. **Școala de meserii din Zlatna pri-mește elevi.** Comunicăm în copie ordinul No. 116.269—1934 al Onor. Minister spre știre și aducerea la cunoștinta celor interesați: «Domnule Revizor școlar, În dorința de a se răspândi cât mai mult meseria de pietrar, în rândul fiilor acestei țări, unde aproape la toate lucrările mari de construcție, nu găsim decât străini veniți de peste hotare, vă rugăm să luați măsuri de a se trimite câte un elev din județ, la școala de meserii din Zlatna, județul Alba, care să urmeze pietrăria, specialitatea cioplitorie și tocitorie în piatră, pregătindu-se pe această cale elemente tinere românești, care să ia locul străinilor, ce au pus mâna pe această meserie în țara noastră. Pentru întreținerea elevilor în internat, Comitetul școlar, va percepe o taxa redusă de lei 2500 anul. p. Consilier Director General, Al. Voinescu. Șeful serv. Subdirector, Theodorescu.»

No. 14.358—1934. **Important-Urgent. — Circulară. — Înființarea cooperativelor școlare.** Urmare la ord. nostru No. 8499—1934, publicat în Revista „Șc. N.” No. 8—1934, avem onoare a vă face cunoscut că dispozițiunile noi legi a învățământului primar impun înființarea de cooperative școlare pe lângă fiecare școală primară. În consecință invităm direcțiunile tuturor școalelor primare de Stat din cuprinsul acestui județ să înființeze asemenea cooperative școlare și să ne înainteze procesele verbale de constituire până cel mai târziu la data de 30 Iunie 1935 Școalele cari au deja cooperative înființate vor raporta până la termenul fixat, data înființării.

No. 15.527—1934. **Cererile de înaintare ale învă.** Vă comunicăm în copie ordinul On. Insp. Școlar Cluj No. 48.253—1934, spre știre: Avem onoare a vă face cunoscut că Ministerul prin ordinul No. 199.408—1934, a dispus ca toate cererile de înaintare făcute de învățatori, după promulgarea noiei legi, sunt supuse regimului legii învă. primar, publicată în Monitorul Oficial No. 152 din 5 Iunie 1934. p. Inspector Șef, C. Iencica. Șeful Secției, Indescifrabil.

No. 14.164—1934. **Lichidarea prin bonuri de impozite.** În conformitate cu dispozițiunile ord. Minister al Instrucțiunii No. 172.048, avem onoare a aduce la cunoștința celor interesați că lichidarea lefurilor restante se va face prin bonuri de impozite. În consecință, vă invităm — în termen de 3 zile — a ne înainta cereri individuale, în dublu exemplar, dintre cari un ex. timbrat legal prin care solicitați lichidarea prin bonuri a salariului restant pe lunile Martie și Aprilie 1932. Totodată, vă facem cunoscut că lichidarea restanțelor se poate face și pe cale de compensare de impozita restante, privind orice exercițiu închis până la 1 Aprilie 1932. În acest scop, ne veți trimite cereri în dublu ex. adresate direct Ministerului, anexând la cererea timbrată 2 certificate tip dela Percepția respectivă, pe baza căruia se va putea face compensarea.

No. 19.649—1934. **Continuarea sesiunii și încheerea examenului de L. R.** Comunicăm mai jos decizia Onor. Minister No. 180.087—1934, spre știre și strictă conformare: *Deciziune.* Noi Minister, Secretar de Stat la Departamentul Instrucțiunii, Având în vedere dispozițiunile art. 226 din Legea Inv. Primar și ale art. 132 din Legea Inv. Secundar, combinat cu art. 115 din Legea Inv. Particular, în temeiul cărora am dispus ținerea unui nou examen de limba română între 1 și 15 August 1934, cu acei învățatori și profesori dela școlile particulare și confesionale, despre cari la inspecțiile, ce li s'au făcut, s'a constatat că nu posedă limba română în măsura cerută de Legea în vigoare, pentru exercitarea profesiei lor. Având în vedere, că o parte din învățatorii și profesorii dela școlile particulare și confesionale, chemați la examen, nu s'au prezentat în termenul fixat prin lege. Având în vedere, că din cei prezenți la examen, o parte a reușit iar o parte nu a putut dovedi cunoștințe suficiente de limba română. Având în vedere, interesele învățământului, mai ales la materiile și clasele, unde aceste materii se predau în limba română, iar de altă parte faptul, că susținătorii școlilor particulare și confesionale nu ar putea înlocui imediat, din lipsă de personal, pe învățatorii și profesorii cari nu au reușit la examen: și Având în vedere în fine, că nu voim să lipsim de dreptul de a se prezenta la examen pe acei învățatori și profesori cari au absentat, dela examenul din August 1934,

din motive de forță majoră, anunțate la timp Ministerului sau Dlor președinți ai Comisiilor: *Decidem*. Art. I. Profesorii și învățătorii dela școlile particulare și confesionale, cari nu s'au prezentat la examenul de limba română în luna August 1934 din motiv de forță majoră, anunțat la timp și apreciat de Minister, se vor putea prezenta pentru ultima dată în continuare, în sesiunea de încheiere a acestui examen, care se va ținea între 9—15 Ianuarie 1935. Art. II. Profesorii și învățătorii dela școlile particulare și confesionale, care au fost chemați la examenul de limba română din August 1934, dar nu s'au prezentat și nici nu și-au motivat, la timp absența, vor fi înlocuiți pe ziua de 1 Ianuarie 1935. Art. III. Profesorii dela școlile secundare particulare și confesionale, cari predau limba română, istoria Românilor și geografia României, dacă nu au reușit la examenul de limba română din August 1934 nu vor mai putea preda aceste materii. Art. IV. Profesorii dela școlile secundare particulare și confesionale, cari predau alte materii decât cele arătate la art. 3, dacă nu au reușit la examenul de limba română, nu vor mai putea funcționa dela 1 Septembrie 1935, decât în cazul, dacă vor dovedi cunoștințe suficiente de limba română, cu prilejul unui nou examen, organizat de către Minister, la cererea acestei categorii de profesori. Art. V. Învățătorii dela școlile primare particulare și confesionale care nu au reușit la examenul de limba română din August 1934, vor putea funcționa în cursul anului școlar 1934—1935 numai la cl. I. și II., urmând ca pe ziua de 1 Septembrie 1935, să fie înlocuiți. Art. VI. Dl. Consilier al Învățământului Particular și Confesional este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei Deciziuni. București, la 24 Octombrie 1934. Ministru. Inspector Șef, Gh. Popa. Șeful Secției, O. Ghiția.

No. 15.857—1934. **Învățătorii corespondenți la diferite ziare.** Comunicăm în copie ord. Onor. Inspectorat șc. Cluj No. 49.401—1934 spre știre și strictă conformare, cu adausul că învățătorii vizați să ne comunice datele cerute în termen de 5 zile: Avem onoare a vă ruga să binevoiți a ne comunica cari dintre învățătorii din județul Dvoastre, sunt corespondenți la diferite ziare. Ne veți comunica numele, comuna unde funcționează și la ce ziar scrie. Vă rugăm totodată să le atrageți atenția că este în interesul școlii românești și în interesul corpului didactic din care fac parte ca să înceteze cu atacuri, note pișcătoare la adresa colegilor lor și la zugrăvirea unor stări de lucruri păgubitoare învățământului. Înainte de a se adresa opiniei publice prin ziar, au obligația să informeze pe superiorii lor, cerând înlăturarea unor relic. Dvoastre veți urmări presa, mai ales cea din Capitală care are în serviciul ei și pe învățători ca informatori. Pentru orice abatere ne veți face și nouă cunoscut pentru a putea lua măsurile dictate de împrejurări. p. Inspector Șef, C. Ienica. p. Șeful Secției, Indescifrbil.

No. 15.858—1934. **Pregătirea elevilor în vederea ex. particulare.** Comunicăm în copie ord. Onor. Minister No. 202.715—1934, spre știre și conformare: „Ministerul fiind informat că unii dintre membrii corpului didactic primar, pregătesc în orele libere elevi chiar din clasa ce conduc, vă aducem la cunoștință să puneți în vedere institutorilor și învățătorilor din județul D-vstră că, n'au voie să prepare elevi din clasa lor, cu bani. Când se vor dovedi că au călcat această dispozițiune vor fi aspru pedepsiți. Consilier Director General, Indescifrabil. Șeful Serviciului Subdirector, F. Theodorescu.“

No. 16.580—1934. **Ținerea întrunirilor Culturale în localurile de școală.** Sesizându-ne de repetate reclamații întrate la Revizoratul școlar, că unii învățători în hiperzelul lor și în baza unei greșite interpretări a legii opresc ținerea adunărilor parohiale și a comitetelor în localurile de școală: aducem la cunoștință tuturor direcțiunilor școlare că întrunirile amintite fiind cu scopuri culturale — bisericești se pot ține în școală, — bineînțeles — în afară de orele de cursuri. Școala și biserica trebuie să lucreze în cel mai deplin acord pentru moralizarea și culturalizarea poporului și'n consecință se vor evita orice manifestări ce-ar prejudicia armonia dintre aceste două instituțiuni.

No. 16.886—1934. **Preschimbarea Carnetelor de identitate pe C. F. R.** Comunicăm în copie ord. No. 48.579—1934 al Onor. Insp. șc. Cluj, spre știre: Avem onoare a Vă aduce la cunoștință că în baza ordinului circular al Direcțiunii Generale a C. F. R. No. 147.624 R. A. 1934, comunicat acestui Serviciu cu ordinul No. 197.174—1934 de On. Ministerul Instrucțiunii, cu privire la normele de urmat în privința preschimbării carnetelor de identitate pe C. F. R. Toate carnetele de identitate vor fi preschimbate cu formulare noi cu începere dela 1—I.—1935. Această operație se va executa după această dată și pe măsură ce se vor confecționa cărnete. Ca măsură transitorie valabilitatea vechilor carnete vor fi valabile cu ultima viză de pe Octomvrie 1934—31 Decemvrie 1934 până la data de 1 Aprilie 1935, după care timp vechile carnete vor fi înlocuite cu noile formulare și care negreșit urmează să între în vigoare la 1 Aprilie 1935. Nouile dispozițiuni cu privire la confecționarea carnetelor C. F. R. pe anii 1935—1938 se va comunica la timp. Inspector șef, Gh. Popa. p. Șeful Secției, Zaica Ionel.

No. 14.031—1934.

Activitatea Cercurilor Culturale

Urmare la ordinul nostru No. 338—1934, publicat în revista »Școala Noastră« No. 1—1934, aducem la cunoștința membrilor corpului didactic primar din județ, că cercurile culturale își vor începe activitatea, cu începerea lunii Noembrie a. c. în care scop dăm împărțirea, programul și fixarea localităților, cari vor rămâne stabilite așa cum sunt fixate, fără a se mai face vre-o schimbare în cursul anului.

Conferințele publice; cele întime, precum și lecțiile practice vor fi pregătite de către toți membrii cercului, urmând ca propunătorul să fie desemnat prin tragere la sorți cu o oră mai înainte de începerea ședinței.

Conferințele publice se vor ține liber.

Dnii președinți și secretari ai cercurilor au obligațiunea ca în termen de 3 zile după ținerea fiecărei ședințe să înainteze Revizoratului școlar proces verbal în 3 exemplare despre felul cum au decurs ambele ședințe, cuprinzând concluzii clare și concrete.

A) *Impărțirea cercurilor cult. și fixarea localităților.*

1. *Cercul cultural regional Zălau*

(cu 8 cercuri mici)

Ședințele se vor ține în prima Duminică a lunii.

1. *Cercul cultural „Mihai Viteazul“ Coșeu.* — Președinte: Dumitru Gozariu, secretar: Fr. Bányai, cu ședințele: a) Dioșod, Noembrie; b) Guruslău, Decembrie; c) Mocirla, Ianuarie; d) Șamșud, Februarie; e) Coșeu, Martie; f) Mocirla, Aprilie; g) Guruslău, Mai; h) Dioșod, Iunie 1935.

2. *Cercul cultural „Decebal“ Dobrin.* — Președinte: Gheorghe Ciobotariu, secretar: Alex. Burnea, cu ședințele: a) Cioara, Nov.; b) Chilioara, Dec.; c) Bocșița, Ian.; d) Dobrin, Februarie; e) Cioara, Martie; f) Chilioara, Aprilie; g) Bocșița, Mai; h) Dobrin, Iunie 1935.

3. *Cercul cultural „Simeon Bărnuțiu“ Curitâu.* — Președinte: Gavril Boldea, secretar: Fl. Sabadășiu, cu ședințele: a) Chieșd, Nov.; b) Câmpia, Dec.; c) Curitâu, Ian.; d) Bocșa, Februarie; e) Moiad, Martie; f) Șarmășag, Aprilie; g) Sighetul-Silvaniei, Mai; h) Curitâu, Iunie 1935.

4. *Cercul cultural „Mihai Eminescu“ Zălau.* — I. Președinte: P. Marian, secretar: Șt. Ilosvai, cu ședințele: a) Borla, Nov.; b) Panic, Dec.; c) Aghireș, Ian.; d) Hereclean, Februarie; e) Badon Martie; f) Crișeni, Arilie; g) Aghireș, Mai; h) Fetindia, Iunie 1935.

II. Pentru cercul urban Zălau, Președinte: Revizorul școlar sau delegatul său, secretar: Valeria Orosan.

5. *Cercul cultural „Porolissum“ Ortelec.* — Președinte: Iuliu Cărpineanu, secretar: Eugenia Pereni, cu ședințele: a) Ortelec, Nov.; b) Mirșid, Dec.; c) Gârceiu, Ian.; d) Brebi, Febr.; e) Ortelec, Martie; f) Moigrad, Aprilie; g) Mirșid, Mai; h) Gârceiu, Iunie, 1935.

6. *Cercul cultural Racâș.* — Președinte: I. Cosma, secretar: Ecaterina Pop, cu ședințele: a) Creaca, Nov.; b) Romita, Decembrie; c) Racâș, Ian.; d) Gălpăia, Februarie; e) Brusturi, Martie; f) Bălan, Apr.; g) Chendrea, Mai, h) Racâș, Iunie 1935.

7. *Cercul cultural „Împăratul Traian“ Bogdana.* — Președinte: Petru Tulbure, secretar: Aug. Răcășan, cu ședințele: a) Bodia, Nov.; b) Răstoțul-Deșert, Dec.; c) Agrij, Ian.; d) Bogdana, Februarie; e) Sângeorgiul de Meseș, Martie; f) Răstoț, Aprilie; g) Buciumi, Mai; h) Agrij, Iunie 1935.

8. *Cercul cultural „Spiru Haret“ Treznea.* — Președinte: Ion Câmpeanu, secretar: Macedon Olariu, cu ședințele: a) Păușa, Nov.; b) Bozna, Dec.; c) Chichișa, Ian.; d) Vașcapău, Februarie; e) Unguraș, Martie; f) Ciumărna, Apr.; g) Stâna, Mai; h) Treznea, Iunie 1935.

II. Cercul cultural regional Șimleul-Silvaniei

(cu 9 cercuri mici)

Ședințele se vor ține în a doua Duminecă a lunii.

1. *Cercul cultural „Gheorghe Lazar“ Șimleul-Silvaniei.* — I. Președinte: Gheorghe Apostol, secretar: Dna Apostol, cu ședințele: a) Ceheiu, Nov.; b) Pereceiu, Dec.; c) Mălădia, Ian.; d) Bădăcin, Februarie; e) Ceheiu, Martie; f) Criștelec, Aprilie; g) Pereceiu, Mai; h) Mălădia, Iunie 1935.

II. Pentru cercul urban Șimleu, Președinte: Ioan Fathi, secretar: Dumitru Pop.

2. *Cercul cultural „Andrei Mureșanu“ Halmășd.* — Președinte: Aug. Talpoșiu, secretar: Elena Talpoșiu, cu ședințele: a) Aleuș, Nov.; b) Cerișa, Dec.; c) Cosniciul de jos, Ian.; d) Halmășd, Februarie; e) Plopiș, Martie; f) Cosniciul de sus, Aprilie; g) Cosniciul de jos, Mai; h) Drighiu, Iunie 1935.

3. *Cercul cultural „Gh. Coșbuc“ Nușfalău.* — Președinte: Vasile Tomșa, secretar: Zoltan Szabó, cu ședințele: a) Zăuan, Nov.; b) Bilghez, Dec.; c) Boghiș, Ian.; d) Ipu, Februar.; e) Nușfalău, Martie; f) Zăuan, Aprilie; g) Bilghez, Mai; h) Boghiș, Iunie 1935.

4. *Cercul cultural „N. Bălcescu“ Porț.* — Președinte: Arpad Schlett, secretar: Gh. Perneșiu, cu ședințele: a) Șumal, Nov.; b) Leșmir, Dec.; c) Camăr, Ian.; d) Porț, Februarie; e)

Șumal, Martie; f) Camăr, Aprilie; g) Marca, Mai; h) Porț, Iunie 1935.

5. *Cercul cultural »M. Eminescu« Lompirt.* — Președinte: Iosif Moldovan, secretar: D. Vlasie, cu ședințele: a) Doh, Nov.; b) Dumuslău, Dec.; c) Ilișiu, Ian.; d) Lompirt, Febr.; e) Giurtelec, Martie; f) Bobota, Aprilie; g) Zalnoc, Mai; h) Măeriște, Iunie 1935.

6. *Cercul cultural »Vasile Alexandri« Crasna.* — Președinte: Victor Cordiș, secretar: Nicolae Mărcuș, cu ședințele: a) Cătălușa, Noemvrie; b) Crasna, Decemvrie; c) Recea, Ianuarie; d) Cățalul, Februarie; e) Vârșolț, Martie; f) Huseni, Aprilie; g) Crasna, Mai; h) Recea, Iunie 1935.

7. *Cercul cultural »Ion A. Cuza« Horoat-Petenia.* — Președinte: Nicolae Căprariu, secretar: T. Sonea, cu ședințele: a) Cizer, Nov.; b) Hurez, Dec.; c) Șeredeu, Ian.; d) Stârciu, Februarie; e) Horoat-Petenia, Martie; f) Boian, Apr.; g) Pria, Mai; h) Peceiu, Iunie 1935.

8. *Cercul cultural »Andrei Mureșanu« Sârbi.* — Președinte: Vasile Buda, secretar: Ana Buda, cu ședințele: a) Sâg, Nov.; b) Ban, Dec.; c) Sârbi, Ian.; d) Mal, Februarie; e) Bănișor, Martie; f) Sâg, Aprilie; g) Ban, Mai; h) Sârbi, Iunie 1935.

9. *Cercul cultural »Ion Creangă« Vălcăul de jos.* — Președinte: Gordan Teodor, secretar: Ioan Petrișor, cu ședințele: a) Vălcăul de sus, Nov.; b) Vălcăul de jos, Dec.; c) Subcetate, Ian.; d) Fizeș, Februarie; e) Preuteasa, Martie; f) Vălcăul de sus, Aprilie; g) Vălcăul de jos, Mai; h) Subcetate, Iunie 1935.

III. Cercul cultural regional Jibou

(cu 12 cercuri mici)

Ședințele se vor ține în a treia Duminică a lunii.

1. *Cercul cultural »Nicolae Bălcescu« Jibou.* — Președinte: Dumitru Ilea, secretar: Gh. P. Corniș, cu ședințele: a) Cuceu, Nov.; b) Ciglean, Dec.; c) Jibou, Ian.; d) Cuceu, Februarie; e) Turbuța, Martie; f) Firminiș, Aprilie; g) Poptelec, Mai; h) Jibou, Iunie 1935.

2. *Cercul cultural »Gelu« Chechiș.* — Președinte: Emil Sârbu, secretar: E. Szentpéteri, cu ședințele: a) Prodănești, Nov.; b) Gălgău, Dec.; c) Chechiș, Ian.; d) Borza, Februarie; e) Lupoia, Martie; f) Prodănești, Aprilie; g) Gălgău, Mai; h) Chechiș, Iunie 1935.

3. *Cercul cultural »Avram Iancu« Tihău.* — Președinte: Aug. Maxim, secretar: Constantin Aspră, cu ședințele: a) Brăglez, Nov.; b) Solona, Dec.; c) Muncel, Ian.; d) Cristolțel, Februarie; e) Cristolț, Martie; f) Tihău, Aprilie; g) Băbeni, Mai; h) Surduc, Iunie 1925.

4. *Cercul cultural »Aug. Bunea» Someșodorheiu.* — Președinte: V. Precup, secretar: Valeria Radu, cu ședințele: a) Bârsa, Nov.; b) Domnin, Dec.; c) Muncel, Ian.; d) Inău, Februarie; e) Aluniș, Martie; f) Șoimuș, Aprilie; g) Domnin, Mai; h) Someșodorheiu, Iunie 1935.

5. *Cercul cultural »Vasile Hosu» Năpradea.* — Președinte: A. Hossu, secretar: Aurel Pop, cu ședințele: a) Rona, Nov.; b) Traniș, Dec.; c) Năpradea Ian.; d) Husia, Februarie; e) Someșgurulău, Martie; f) Vădurele, Aprilie; g) Cheud, Mai; h) Năpradea, Iunie 1935.

6. *Cercul cultural „Gh. Șimonca” Ariniș.* — Președinte: I. Buta, secretar: P. Timoc, cu ședințele: a) Urminiș, Nov.; b) Asuajul de jos, Dec.; c) Asuajul de sus, Ian.; d) Bârsăul de sus, Februarie; e) Ariniș, Martie; f) Asuajul de jos, Aprilie; g) Urminiș, Mai; h) Asuajul de sus, Iunie, 1935.

7. *Cercul cultural „Ioan Ciulea” Stremț.* — Președinte: Ilie Marina, secretar: Martin Popescu, cu ședințele: a) Băița, Nov.; b) Stremț, Dec.; c) Săliște, Ian.; d) Odești, Februarie; e) Tămășești, Martie; f) Băița, Aprilie; g) Stremț, Mai; h) Săliște, Iunie 1935.

8. *Cercul cultural „Ioan Chira” Băsești.* — Președinte: N. Oșian, secretar: V. Robu, cu ședințele: a) Orțița, Nov.; b) Oarța de jos, Dec.; c) Motiș, Ian.; d) Oarța de sus, Februarie; e) Motiș, Martie; f) Băsești, Aprilie; g) Oarța de jos, Mai; h) Motiș, Iunie 1935.

9. *Cercul cult. „Gheorghe Pop de Băsești” Cehul-Silvaniei.* Președinte: V. Fălăuș, secretar: E. Soter, cu ședințele: a) Horoat, Nov.; b) Benesat, Dec.; c) Biușa, Ian.; d) Ulciug, Februarie; e) Nadișul, Martie; f) Cehul-Silv., Aprilie; g) Benesat, Mai; h) Biușa, Iunie 1935.

10. *Cercul cultural „Avram Fogaș” Sălățig.* — Președinte: T. Jugariu, secretar: Emanuil Pop, cu ședințele: a) Leleiu, Nov.; b) Bulgari, Dec.; c) Sălățig, Ian.; d) Bulgari, Febr.; e) Noțig, Martie; f) Giurtelecul-Hododului, Apr.; g) Leleiu, Mai; h) Sălățig, Iunie 1935.

11. *Cercul cultural „Iuliu Bran” Sălsig.* — Președinte: Vasile Ștefuțiu, secretar: Ștefan Dulfu, cu ședințele: a) Sălsig, Nov.; b) Tohat, Dec.; c) Gărdani, Ian.; d) Bârsăul de jos, Februarie; e) Mănău, Martie; f) Sălsig, Aprilie; g) Tohat, Mai; h) Gărdani, Iunie 1935.

12. *Cercul cultural „Petru Dulfu” Ulmeni.* — Președinte: A. Gavriș, secretar: Șt. Setel, cu ședințele: a) Țicău, Nov.; b) Uileac, Dec.; c) Ulmeni, Ian.; d) Arduzel, Februarie; e) Chelinta, Martie; f) Țicău, Aprilie; g) Uileac, Mai; h) Ulmeni, Iunie 1935.

IV. Cercul cultural regional Tășnad

(cu 8 cercuri mici)

Ședințele se vor ține în a 4 Duminecă a lunii.

1. Cercul cultural „Dr. Ioan Nichita“ Tășnad. — Președinte : Ion Filip, secretar : Aurelia Filip, cu ședințele : a) Blaja, Nov. ; b) Cean, Dec. ; c) Reghea, Ian. ; d) Cehăluțiu, Februarie ; e) Moarabanfi, Martie ; f) Cehal, Aprilie ; g) Orbău, Mai ; h) Tășnad, Iunie 1935.

2. Cercul cultural „I. Agârbiceanu“ Santău. — Președinte : Petru Marchiș, secretar : G. Moigrădeanu, cu ședințele : a) Boian, Nov. ; b) Santău, Dec. ; c) Săuca, Ian. ; d) Hotoan, Februarie ; e) Silvaș, Martie ; f) Sudurău, Aprilie ; g) Santău, Mai ; h) Săuca, Iunie 1935.

3. Cercul cultural „Grigoriu Maior“ Sărăuad. — Președinte : Vasile Radu, secretar : I. Ardeleanu, cu ședințele : a) Chegea, Nov. ; b) Sărăuad, Dec. ; c) Orbou, Ian. ; d) Săcășeni, Februarie ; e) Cig, Martie ; f) Chegea, Apr. ; g) Sărăuad, Mai ; h) Orbou, Iunie 1935.

4. Cercul cultural „Dr. Ioan Rațiu“ Căuaș. — Președinte : Ioan Heletea, secretar : Vasile Părău, cu ședințele : a) Ghirolț, Nov. ; b) Căuaș, Dec. ; c) Sâncraiu, Ian. ; d) Ghirolț, Februarie ; e) Mecențiu, Martie ; f) Colonia Rădulești, Apr. ; g) Căuaș, Mai ; h) Sâncraiu, Iunie 1935.

5. Cercul cultural „Mihail Eminescu“ Chereușa. — Președinte : Nicolae Corăciu, secretar : Farcu Leontin, cu ședințele : a) Becheni, Nov. ; b) Pirul-Nou, Dec. ; c) Sărvăzel, Ian. ; d) Pățalușa, Februarie ; e) Pir, Martie ; f) Chereușa, Aprilie ; g) Pățal, Mai ; h) Sărvăzel, Iunie 1935.

6. Cercul cultural „Andrei Cosma“ Supurul de jos. — Președinte : Patriciu Pop, secretar : Ilieș Coriolan, cu ședințele : a) Supurul de jos, Nov. ; b) Derșida, Dec. ; c) Racova, Ian. ; d) Hurez, Februarie ; e) Supurul de sus, Martie ; f) Derșida, Aprilie ; g) Racova, Mai ; h) Supurul de jos, Iunie 1935.

7. Cercul cultural „Eroii din Hodod“ Hodod. — Președinte : Simion Gudea, secretar : Petru Grofu, cu ședințele : a) Corni, Nov. ; b) Nadișul-Hododului, Dec. ; c) Hodod, Ian. ; d) Bicz, Februarie ; e) Ciuta, Martie ; f) Corond, Aprilie ; g) Babța, Mai ; h) Hodod, Iunie 1935.

8. Cercul cultural „Mihail Pavel“ Unimăt. — Președinte : A. Precup, secretar : D. Onac, cu ședințele : a) Unimăt, Nov. ; b) Acăș, Dec. ; c) Țeghea, Ian. ; d) Mihăeni, Februarie ; e) Unimăt, Martie ; f) Acăș, Aprilie ; g) Țeghea, Mai ; h) Mihăeni, Iunie 1935.

V. Cercul cultural regional Carei

(cu 6 cercuri mici)

Ședințele se vor ține în a 4-a, resp. a 5-a Duminică a lunii.

1. *Cercul cultural „Alexandru Vlahuță“ Carei.* — I. Președinte: Ion Silaghi, secretar: I. Achim, cu ședințele: a) Urziceni-Pădure, Nov.; b) Lucăceni, Dec.; c) Tiream, Ian.; d) Urziceni, Februarie; e) Căpleni, Martie; f) Tiream, Aprilie; g) Lucăceni, Mai; h) Ianculești, Iunie 1935.

II. Pentru cercul urban Carei, Preș.: I. Știrbu, secr.: I. Cleja.

2. *Cercul cultural „Vasile Lucaciu“ Sânmiclăuș.* — Președinte: Al. Sabău, secretar: Elisabeta Sabău, cu ședințele: a) Ferma Doba, Noemvrie; b) Ghilvaciu, Decemvrie; c) Domănești, Ianuarie; d) Moftinul-Mic, Februarie; e) Moftinul-Mare, Martie; f) Ghenciu, Aprilie; g) Sânmiclăuș, Mai; h) Domănești, Iunie 1935.

3. *Cercul cultural „Tudor Vladimirescu“ Sanislău.* — Președinte: Ștefan Șestac, secretar: Ilie Bălăneanu, cu ședințele: a) Foeni, Noemvrie; b) Marna, Decemvrie; c) Scărișoara-Nouă, Ianuarie; d) Resighea, Februarie; e) Sanislău, Martie; f) Curtușeni, Aprilie; g) Coruia, Mai; h) Ciumești, Iunie 1935.

4. *Cercul cultural „Gheorghe Barițiu Pișcolt.* — Președinte: Gh. Vereș, secretar: Vasile Ardelean, cu ședințele: a) Irina, Noemvrie; b) Dindești Mari, Decemvrie; c) Andrid, Ianuarie; d) Pișcolt, Februarie; e) Portița, Martie; f) Vezendiu, Aprilie; g) Dindeștii Mari, Mai; h) Andrid, Iunie 1935.

5. *Cercul cultural „Ioan Vancea“ Vășad.* — Președinte: Ambroziu Sabo, secretar: Eleonora Chișu, cu ședințele: a) Adoni, Noemvrie; b) Tarcea, Decemvrie; c) Vășad, Ianuarie; d) Adoni, Februarie; e) Tarcea, Martie; f) Vășad, Aprilie; g) Sălacea, Mai; h) Galoș Petreu, Iunie 1935.

6. *Cercul Cultural „Timoteiu Cipariu“ Valea lui Mihai.* — Președinte: Gavril Hoblea, secretar: Gheorghe Bălaj, cu ședințele: a) Cheniz, Noemvrie; b) Valea lui Mihai, Decemvrie; c) Șilindru, Ianuarie; d) Șimian, Februarie; e) Valea lui Mihai, Martie; f) Cheșereu, Aprilie; g) Cheniz, Mai; h) Șilindru, Iunie 1935.

B) Programul ședințelor cercurilor culturale mici

I. *Cercurile culturale aparținătoare cercurilor culturale regionale:*

Zălau, Șimleu și Jibou

a) Ședințele intime:

Luna Noemvrie 1934. 1. Lecția practică: Obiectul: L. Română cl. IV, Subiectul: «O bucată de cetire cu conținut istoric». 2. Critica lecției; 3. Conferința: Mijloacele cele mai eficiente pentru asigurarea unei bune frecvențe.

Luna Decembrie 1934. 1. Lecție practică: Obiectul: Intuiția cl. I; Subiectul: «Mașina de socotit». 2. Critica lecției. 3. Conferința: Educația religioasă morală a tineretului și colaborarea cu biserica. Organizarea cantinelor școlare.

Luna Ianuarie 1935. 1. Lecție practică: Obiectul: Istoria cl. VII. Subiectul: «Insemnătatea național istorică a zilei de 24 Ianuarie. 2. Critica lecției. 3. Conferințe: Educația fizică a tineretului și pregătirea premilitară. Organizarea Ligii antirevisioniste în toate comunele.

Luna Februarie 1935. 1. Lecție practică: Obiectul: Geografia cl. II. Locuitorii satului (orașului), după naționalitate, religie, ocupațiune. 2. Critica lecției. 3. Conferință: Șezători culturale cu elevii și adulții:

Luna Martie 1935. 1. Lecție practică: Obiectul: Aritmetică cl. III. Subiectul: O problemă cu caracter local practic. 2. Critica lecției: 3. Conferință: Inițierea și funcționarea cooperativelor școlare.

Luna Aprilie 1935. 1. Lecție practică: Obiectul: Șt. Naturale la cursul superior. Subiectul: Plantarea și altoirea pomilor. (Școala respectivă se va îngriji ca în aplicare să se poată planta și altoii câte 2 pomi din grădina școlară). 2. Critica lecției. 3. Conferință: Injghebură muzeului școlar.

Luna Mai 1935. 1. Lecție practică: Obiectul: Higiena la cursul superior. Subiectul: Intreținerea locuinței. 2. Critica lecției. 3. Conferință: Dexteritățile în școala primară.

Luna Iunie 1935. 1. Lecție practică: Obiectul: Șt. Naturale la cursul superior. Subiectul: Plantarea și recoltarea plantelor medicinale. 2. Critica lecției. 3. Conferință: Doctrinile fundamentale a pedagogiei moderne de G. G. Antonescu (reconzie).

b) Ședințele publice

(Programe scurte cu elevii, constând din, monoloage, dialoge, poezii, coruri pe 2 și 3 voci și dansuri naționale. Tot din acest program va face parte și expunerea tuturor obiectelor ce se lucrează de către elevi la obiectul «Lucru Manual,» într'o sală de clasă care se va vizita de către părinții elevilor, la sfârșitul ședinței.

Luna Noembrie 1934. Conferințe: Imprumutul de înzestrare și Conversiunea.

Luna Decembrie 1934. Datini și obiceiuri strămoșești în legătură cu Crăciunul.

Luna Ianuarie 1935. Educația cetățenească, dezvoltarea conștiinței naționale și respectul față de autorități.

Luna Februarie 1935. Conferința: Educația casnică a femeii de țară, cu deosebită atențiune a higienii locuinței. (Se va pregăti numai de învățătoare).

Luna Martie 1935. Conferința: Indelețnicirile practice în gospodăria țăranului din regiunile deluroase și păduroase. (Se va pregăti numai de învățători).

Luna Aprilie 1935. Conferința: Cooperativele satești, cu ilustrarea practică a rezultatelor obținute în sporirea averii individuale și naționale.

Luna Mai 1935. Conferința: Dansul și cântecul popular cu caracter românesc; Sărbători naționale.

Luna Iunie 1935. Conferința: Cultul eroilor.

II. Cercurile culturale aparținătoare cercurilor culturale regionale: Carei și Tășnad.

a) Ședințele intime:

Luna Noemvrie, Decemvrie 1934 și Ianuarie 1935 acelaș program ca și la No. I.

Luna Februarie 1935. 1. Lecție practică: Obiectul Compu-
nerea la cls. V. Subiectul: Compu-
nere liberă «Insemnătatea
zilei de 24 Ianuarie». 2. Critica
lecției. 3. Conferința: Reali-
zările practice ale școlii active în școala primară.

Luna Martie 1935. 1. Lecție practică: Obiectul: Gramatica
la cl. IV. Subiectul: Analiză orală; Sintaxă. Cunoașterea pro-
poz. din frază cu ajutorul verbelor predicative. 2. Critica lec-
ției. 3. Conferința: Organizarea Cohortelor de cercetași și a
«Puilor de șoimi» la sate, în cadrul «Astrei».

Luna Aprilie 1935. 1. Lecție practică: Obiectul: Geografia
la cl. a III. Subiectul: Localitățile istorice din Sălaj. 2. Cri-
tica lecției. 3. Conferința: Înființarea și funcționarea Coopera-
tivelor școlare.

Luna Mai 1935. 1. Lecție practică: Obiectul: Istoria la cl.
VI. Subiectul: Războiul pentru întregirea neamului. 2. Critica
lecției: 3. Conferința: Teatrul și cinematograful la sate.

Luna Iunie 1935. 1. Lecție practică: Obiectul: Șt. Natu-
rale cl. VII. Subiectul: Lucrările agricole cu aplicațiuni prac-
tice. 2. Critica lecției: 3. Conferința: Escursiunile școlare.

b) Ședințele publice:

(Programe scurte cu elevi, constatând din monoloage, dia-
loage, poezii, coruri pe 2 și 3 voci și dansuri naționale. Tot
din acest program va face parte și expunerea tuturor obiec-
telor ce se lucrează de către elevi la obiectul «Lucru manual»
într-o sală de clasă, care se va vizita de către părinții elevi-
lor, la sfârșitul ședinței.)

Luna Noemvrie, Decemvrie 1934 și Ianuarie 1935, acelaș pro-
gram ca și la No. I.

Luna Februarie 1935. Conferința: Ocupațiile de iarnă ale locuitorilor în gospodărie. (Se va pregăti numai de învățatori.

Luna Martie 1935. Conferința: Indelețnicirile industriale ale femeii și arta casnică. (Se va pregăti numai de învățătoare.

Luna Aprilie 1935. Conferința: Educația higienică și socială medicală a săteanului.

Luna Mai 1935. Conferința: Desvoltarea Conștiinței și demnității naționale și importanța locuitorilor la graniță în apărarea patrimoniului național.

Luna Iunie 1935. Conferința: Cultul eroilor. Dânsul și cântecul popular cu caracter românesc.

NOTĂ: După terminarea programului președintele va aduna toate conferințele prelucrate pe cari le va revedea, urmând ca conferința cea mai bună să se înainteze deodată cu procesele verbale.

Zălau, la 1 Noemvrie 1934.

BCU Cluj / Central University Lib Revizor școlar,

D. Mărgineanu.

◆ POȘTA REDACȚIEI ◆

1. „Dragostea Sânguitoare“, „Insemnări pe marginea vremii“, „Despre portul național“, „Despre inteligență“, „Învățătorul ca factor în viața socială a satelor“, „Să ridicăm moralul“, „Colinda“ vor urma în numărul viitor.

2. *Mai multora.* Trimiteți mai bine dări de seamă de realizările practice din comună și din regiune, Cum influențează școala asupra culturalizării poporului, întrucât contribuie la schimbarea fizionomiei satelor. Aceste vor constitui cel mai important material pentru revista noastră și vor rămâne ca prețioase moșteniri posterității.

3. *B).* Tabla de materii a anului 1934 se va anexa la numărul 1—1935.



Asociația Inv. din jud. Sălaj.

No. 82 -- 1934.

CIRCULARĂ

Succesul primelor încercări modeste ale corurilor învățătorilor din subsecțiile Șimleu și Buciumi, repurtat cu ocazia adunării generale a Asociației noastre, în 9 Iunie a. e. a determinat pe membrii comitetului a se ocupa de posibilitatea unui **concurs al corurilor învățătoresți** din acest județ.

Pentru acest motiv, în ședința din 20 August a. e. comitetul, în unanimitate a schimbat destinația fondului de 4000 lei, pentru a premia corurile învățătoresți, cari la viitoarea adunare generală vor lua parte la concurs. Vor fi trei premii: I, 2000 lei; II, 1200 lei și III, 800 lei.

În consecință, și având la bază și ord. Rev. școlar No. 9655 - 1933 (publicat în rev. „Școala Noastră“ No. 10 - 1933), referitor la organizare de coruri învățătoresți, *chemăm la muncă pe toți învățătorii din acest județ și-i rugăm ca să se organizeze în coruri mixte învățătoresți, pe plase.*

Dnii președinți ai subsecțiilor inv. sunt rugați stăruitor a nu ezita nici un moment pentru a pune la cale organizarea acestor coruri și spre acest scop a convoca în ședință — fie și extraordinară — pe învățătorii din subsecția ce conduc, iar despre măsurile luate a ne raporta, ca la rândul nostru să le putem da sprijinul de care eventual vor avea nevoie.

Organizate odată corurile pe plase, ne putem gândi la organizarea unui cor puternic județean.

Adevărat, că orice început este greu. Nu sunt însă greutăți pe care idealismul, entuziasmul și dorul de muncă al învățătorului să nu le poată învinge.

Munca unui învățător nu se judecă numai după progresul ce realizează în clasă, ci și după activitatea ce o desfășoară în afară de școală.

Șimleu, la 4 Noembrie 1934.

Președinte,
Simion Oros.

Secretar,
Valeriu Oșianu.



CĂRTI-REVISTE

— **ONISIFOR GHIBU**: *Acțiunea catolicismului unguresc și a Sfântului Scaun în România întregită, Raport înaintat M. Sale Regelui Carol II.* — În studiul acesta de aproape 1000 de pagini dl Prof. O. Ghibu se ocupă documentat și amănunțit cu trecutul și situația de drept a câtorva instituții catolice din Ardeal și îndeosebi cu a Statusului rom. catolic.

Această instituție, care și în timpul Ungurilor se găsea în afară de organizația oficială a bisericii catolice, din cauza îndolenței noastre a câștigat în îndrăsneală în așa măsură, încât a nesocotit în repetate rânduri ordinele legale ale oficialității românești.

După ani îndelungați de studii temeinice dl Prof. O. Ghibu a reușit să adune prețioase documente, care sdruncină din temelie organizația Statusului catolic.

Conducătorii Statului românesc au obligația a pune în posesiune poporul românesc în drepturile lui uzurpate, iar cei cari vor sprijini pe străini să fie trași la răspundere.

Dl Prof. O. Ghibu a făcut o faptă mare patriotică, când și-a dedicat câțiva ani de muncă pentru lămurirea acestei probleme.

Indemnăm pe cititorii noștri să cumpere pe seama bibliote-

cilor școlare, pedagogice sau a caselor de citire această neprețuită operă. C. I.

„Satul și Școala“

— A apărut în editura „Cartea Românească“ București: **CALENDARUL GOSPODARIILOR DELA SAT ȘI ORAȘ** pe anul 1935 scos sub îngrijirea colaboratorului nostru dl Prof. univ. I. Simionescu.

Apare de 15 ani; a ajuns Calendarul cărțurilor dela sate. În afara părții calendaristice, în fiecare an se dă atât de variat cuprins, în cât Calendarul poate servi ca o minunată Carte de citire pentru adulți. Este în această privință cel mai folositor calendar din câte apar la noi. E îngrijit tipărit cu numeroase figuri și pe deasupra nu costă decât 20 lei

Dacă se comandă dela Cartea Românească (București Bd. Carol 13) mai multe exemplare se capătă și un scăzământ de preț.

— *Seminarul Pedagogic Universitar* din Cernăuți, a făcut să apară „*Revista de Pedagogie*“ publicație folositoare mersului înainte al pedagogiei românești.

Ministerul apreciind foloasele ce aduce școlii această publicațiune, cu ordinul său No. 186544—1934, o recomandă călduros comitetelor școlare spre a o abona pentru bibli-

tecă. Corespondența va fi adresată „Revistei de Pedagogie“ Str. Spiru Haret No. 2 Cernăuți.

— *Dl Simion Mardare* institutor în Galați, str. Grădina Veche No. 121, a tipărit o carte intitulată „Prin țări străine“ impresii de călătorie din: Polonia, Lituania, Germania, Cehoslovacia, Austria și Ungaria.

Ministerul luând avizul D-lui referent St. Pop, care a cercetat această lucrare, o găsește de folos pentru bibliotecile sătești și o recomandă spre a fi procurată dela autor, în schimbul costului de 50 lei exemplarul, fără a o impune.

— „*Ogorul Școlii*“ este titlul revistei profesionale a învățătorilor din județul Turda, care acum a văzut lumina zilei. Programul de muncă anunțat de redacție se rezumă în jurul punctelor.

1. Perfecționarea profesională a învățătorilor, prin discutarea noilor probleme pedagogice și aplicarea lor; 2. Apărarea intereselor școlii și a slujitorilor ei și 3. Cercetarea și cultivarea specificului național și etnografic al regiunii.

Pusă sub conducerea dlor Gabriel V. Brumă, Vasile Iluțiu și Alex. Suciș, ne îndreptățește să-i facem un fericit pronostic. Văzând No. 1 din Noemvrie a. c. îți face impresia, unui copil născut din părinți sănătoși și viguroși, având tot dreptul la viață.

— „*Clasa IV. B.*“ și „*Currentul Activ*“ Cluj, Str. Fântănoale 55. Abonamentul anual

36 lei. Cu ferma dorință de a veni în ajutorul educatorului, o mână de educatori au dat viață unei *reviste școlare*, izvorită din niziunile și cerințele tot mai accentuate ale școlii noastre naționale. Aceasta revistă, „*Clasa IV. B.*“, expresia școlii active, concretizată la noi în țară, acopere așazicând toate cerințele practice ale educației moderne, devenind astfel instrumentul indispensabil al școlii de astăzi. Ea treptat, treptat a ajuns la nivelul ei de astăzi, prin contribuția desinteresată a corpului didactic de toate categoriile, ținând seamă de pulsul viu al școlii, pentru a nu neglija nimic, iar astăzi ea ține pas cu publicațiile similare din apus, fiind și înregistrată de *Biroul Internațional de Educație din Geneva* și figurând în mod oficial în colecțiunea internațională a revistelor pentru educația tineretului.

„*Clasa IV. B.*“ este pusă în slujba școlii și poate să contribuie mult în privința ridicării nivelului intelectual, moral și activ, *promovând astfel progresul general al clasei.*

Este totodată revistă cercetăsească, susținând cu tărie educația cercetăsească și străjerească, preconizată de noua lege pentru pregătirea străjerească a tineretului.

Fiind o revistă de popularizarea realizărilor școlii active și-n acelaș timp și distractivă o recomandăm cu toată căldura în atențiunea colegilor cu atât mai vârtos că la cel puțin 8 exemplare achitate înainte se dă un exemplar gratuit.